

½ 2000

no 2. 9 11

8897-57

2125-225

ԿԼԻ ՃԵՌ ՕՏ

ԺԵՄԵԳԻՒՐԻ

7557-57
8897-57
8888

Ի մի վայր ժողովեալ
ի պէտս Հայոց Այս
Ճառականաց :

Տպագրեալ Յամի Տ՛ն 1787 շ
Իսկ ՚ի Թու՛նն Հայոց ու՛մլո՛ւ

Օտմե՛ս և Տոմե՛ս Խալ
դարե՛մնց Գրե՛հորե՛ :

243

ԴՅՈՒԹ ԵՐՈՐ
դուժամի Հայրնդտուժ
լուսանկար մօրն մերոց
սրբոց Աթոռոյն Լջմի
ածնի՝ ՏՆ Դ ՈՒՎԱՆ
ՍՈՒ սրբազնասուրբ
Աթղկսի ամ Հայոց օ

Հրամանաճ էշխանազնեաց
մն Յովեճայ առաքելաշա
հեղ սոյս Եպիսկոպոսե, և
առաջնորդե ազգին Հայոց
ոյս էն ընդ Տէրոսէեմէ
Ռոստոմաց օ

Սրկին հրամանաճ կառավար
չացն ըստեկարգութեց

1093-9-100-1
The manuscript is now in the
possession of the British Museum
and is preserved in the
Department of Manuscripts
under the number 1093-9-100-1
The manuscript is written in
the hand of the author and
is a very fine specimen of
the script.

The manuscript is written in
the hand of the author and
is a very fine specimen of
the script. It is written in
the hand of the author and
is a very fine specimen of
the script. It is written in
the hand of the author and
is a very fine specimen of
the script.

The manuscript is written in
the hand of the author and
is a very fine specimen of
the script.

Յանուան Հօր, և Որդ
 ւոյ, և Հոգւոյն սբյ.
 Ըմէն:

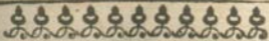

Օրհնեալ Տէր մեր և
 վերիւն Յսւ Բսւ. Ըմէն:

Հայր մեր՝ որ յերկինս
 ես. նր եղիցի ա-
 նուան քո: Եկեացէ ար-
 քայուլթի քո. եղիցին
 կամք քո ուղ յերկինս
 և յերկրի: Օ հաց մեր
 հոս

Հաննալորդ. տո՛ւր մեզ
 աշտօր: Ե՛ւ թո՛ղ մեզ
 զպարտիս մեր, ոնչ և
 մեք թողումք մերոց
 պարտապանաց: Ե՛ւ
 մի՛ տանիր զմեզ 'ի փոր
 ձուլթիւն. այլ փրկեա՛
 զմեզ 'ի չարէ:

Օ՛րքո՛ւ արքայութի
 և զօրութի և փառք
 յաճիտեանս. Ամէն:

Գեղեցիկն յամս

ՏԵՅԻՒՐՕ
 շրթուհնս իմ
 բանաս, բե-
 բան իմ երգեսցէ ըզ-
 օրհնութիւնս քո
 Երէք անգամ տաս
 Օրհնեալ համագոյ և
 միասնակին անբաժսնե-
 լի Սբ Երրորդութինս
 Հայր և Աբղի և Հո-
 գի

Սուրբ. սյժմ և միշտ
 և յաճխտեանս յաճխ-
 տենից. Ամէն:

ՏԻ ղի բազում եղեն
 նեղիչք իմ. և բազումք
 յարեան 'ի վերայ իմ:

Բազումք ասէին ըզ
 անձնէ իմմէ՝ թէ չիք
 փրկու թիւն սորա առ

Աճ իւր:

Այլ ղու Տէր օգնա-
 կան իմ ես. փառք իմ
 և բարձրացուցիչ գըլ
 խոյ իմոյ:

Չայնի՛ն իմով ես առ

ՏԻ

Տի կարդացի. և լուսն
 ինձ 'ի լեռնէ սրբոյ
 իւրմէ:

Ես ննջեցի և 'ի քուն
 եղէ. զարթեայ' և Տի
 ընդունող իմ է:

Ոչ երկեայց ես 'ի բիւ
 ըուց զօրաց նոցա. ոյք
 շուրջանակի պատեալ
 պաշարեալ պահէ ին
 զիս:

Աբի Տէր և իրկեա՛
 զիս Աճ իմ. զի դու
 հարեր զամենեւեան՝
 ոյք է ին ընդ իս թշնա
 մու

մուլթի 'ի տարասպար,
 տուց. և զատամունս
 մեղանորաց փշրեսցես
 Տեառնդ է փրկուլթի
 և 'ի վերայ ժողովրդն
 քոյ օրհնուլթի քո.
 Տ՛ր Մ՛ծ փրկուլթեան
 իմոյ 'ի տունէ կարդայի
 և դիշերի առաջի քոյ.
 Մայնն աղօթք իմ
 առաջի քոյ Տ՛ր. խո-
 նարհեսցի ունկն քո 'ի
 խնդրունաճս իմ.
 Օ, ի լցան չարչարանօք
 անձն իմ. և կեանք իմ
 'ի

'ի դժոխս մերձեցան .
 և համարեցայ ես ընդ
 այնոսիկ որք իջանեն
 'ի դուրս :

Եղէ ես որպէս մարդ
 առանց օգնականի . և

'ի մեռեալս ազատս
 Որպէս վերաճորս որք
 ննջեն 'ի դերերգմանի :

Օ որս դու ոչ յիշե
 ցեր . նորա 'ի ձեռանէ
 քու մէջ մերժեցան :

Եղին զիս 'ի գբի ներք
 նումն . 'ի խաճարի և 'ի
 յատուկերս մահու :

Յես

Յիս Կաստանեցա
արամտու թի քո. դիմ
դբասանս քո ամեն ի
վերայ իմ:

Հեռի արարի ը յինչն
դժանօթս իմ. և և դին
դիս նշանակ իւրեանց
Մատնեցայ և ոչ ելա
նէի. աչք իմ տկարա
յան յաղքատութի:

Մղաղակեցի առ Տեր
զօրհանապաղ. և համ
բարձի առ քեզ ըզ
ձեռս իմ:

Մի թի մեռելոց առ
նի

նիցեսս զսքանչելիս քո,
 կամ բժիշկք յարու-
 ցանիցեն և խոսատվան
 առնիցեն առ քեզ :

Մի թէ պատմեսցէ՞ որք
 երբեք 'ի դերեզմանի
 զողորմուխ քո, կամ
 զճշմարտութիւնս քո
 'ի կորստեան :

Մի թէ ճանաչիցի՞ն 'ի
 խաւարի սքանչելիք
 քո, կամ արդարութի
 քո յերկիր մոռացեալ :
 Ես առ քեզ Տէր ա-
 զադակեցի, առաւօտու

աղօթք

14 Գեղարայեի Ժամ:

աղօթք իմ ժամանակս
ցեն առ քեզ:

Նշդէր Տէր մերժես
զանձն իմ. կամ դար,
ձուցանես զերեսս քո
յինէն:

Տնանկ և վաստակաւ
որ եմ ես 'ի մանկու
թենէ իմմէ. 'ի բարձ
րութենէ խոնարհե
ցայ և յափշեցայ:

Յիս հաստատեցաւ
բարկութիւն քո. ար
հաւիրք քո խռովե
ցուցին զիս:

Եւն

Շրջեցան զինև որպէս
 ջուր. զօր ամենայն պա
 շարեցին զիս՝ ի միասին.
 Հեռի արարեր յինէն
 զբարեկամս իմ. և
 զճանօթս իմ վասն
 թշուառութե իմոյ:

Օրհնեա՛ անձն իմ
 զՏ՛ր. և ամենայն սու
 կերք իմ զանուն նր
 նորա:

Օրհնեա՛ անձն իմ
 զՏ՛ր. և մի մոռանար
 զիմ տուրս նորա.

Ա՛քա՛ն է զմեզս քո. բք
 ժր

Ժշկէ զամ հիւանդու
Թիւնս քո:

Ո՞ փրկէ յապականու
Թենէ զկենսս քո. պսա
կէ զքեզ ողորմութի
Լ զթու թեամբ:

Ո՞ շնու՝ ի բարութենէ
զցանկութիւն քո. նո
րոգեսցի ոն յարժոնոյ
մանկութիւն քո:

Մենէ ողորմութիւնս
Տէր. և իրաւունսս ամ
զրկելոց:

Եցոց Տէր զճանա
պարհս իւր մովսէսի.
Ե Ի և

42-5288

զորմութիւն իւր' ի վերայ
երկիւղածաց իւր
մանցրոց:

Արչալի հեռի են արև
եւք յարևմտից, այն
չալի հեռի արար ի
մէնջ զանօրէնութիւն
այն մեր: մարտ

Անգ զթայ հայր' ի վեր
որդւոց իւրոց, այնպս
զթասցի Տէր յերկիւղ
զամս իւր: այնմ

Օ իննա՛ զիտաց զստեղ
ծաւածս մեր. և յիշեց
թէ հող եւմք:

Մար

Մարդոյ ուն խոտոյ են
 աճուրք իւր. որպէս
 ծաղիկ վայրի սոյնպէս
 ծաղիկ:

Ընչէ՛ ՚ի նմա հողմ. և
 ոչ է, և ոչ ևս երևի
 տեղի նորա:

Ի այց ողորմութի ՏՆ
 մնայ յաճիտեանս յաճի
 տենից՝ ի վերայ երկիւ
 ղածաց իւրոց. և ար
 դարութի նորա յորդւոց
 մինչև յորդիս:

Այք պահեն զուխտս
 նորա. յիշեն զպատուի
 ղանս

բանս նորա և առնեն
 զնա:

Տէր յերկինս պատրաստ
 տեսց զաթոռ իւր. ար
 քայու թի նր ամենև
 ցուն տիրէ:

Օրհնեցէք զՏէր ամ
 հրեշտակք նր հզօրք
 զօրութիւնք. ոյք առնէք
 զբան նորա ՚ի լսել ձայ
 նի պատգամաց նորա:

Օրհնեցէք զՏէր ամ
 զօրութիւնք նր. պաշ
 տօնեսցք և արարօղք
 կամաց նորա:

Օրհ

Օրհնեցէ՛ք զՏէր մամ
 գործք նորա. ընդ մամ
 տեղում է Տէրութիւն
 նորա. օրհնեա՛ անձն
 յամս իմ զՏէր:
 Տէր լուր աղօթից ի
 մոյ. ունկն դիր խնդ
 ըստ ածայ խմոյ ճշմար
 տութիւնք քով:

Լուր ինձ արդարութի
 քով. և մի մտաներ՝ ի
 դատաստան ընդ ծա
 րայի քում. զի ոչ ար
 դարանայ առաջի քո
 քով. կենդանի տա

Հալածեաց թշնամին
 զանձն իմ. խոնարհ ա-
 րար յերկիր զկեանս
 իմ. և նատոյց զխոյ՛ի
 խանարի ուղ մեռեալ
 յանձնսնից:

Չանձրացան յիս հո-
 գի իմ. և սիրտ իմ
 խռովեցան յիս:

Յիշեցի զանուրսն զա-
 ռաջինս. խորհեցայ
 յամ գործս քո. յարա-
 րածս ձեռաց քոյ խոր-
 հեցայ. և համբարձի
 առ քեզ զձեռս իմ:

Մնա՛ն իմ ունիւնք
 ծարաւի է առ քեզ
 վաղվաղակի շուր ինձ
 Տէր. զի նո՛ւաղեցաւ
 զայն ինչն հոգի իմ:

Մի դարձաւ ցանկեր զե
 ըեսս քո յինչն. նմա
 նկցիմ այնոցիկ ոյք ի
 ջանեն 'ի դուր:

Լսելի՛ արա ինձ առա
 ճօտու՛ զողորմութիւն
 քո. զի ես 'ի քեզ Տէր
 յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ
 յոր և գնացից. զի առ
 քեզ

քեզ Տէր համբարձի
 զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնա-
 ւեաց իմոց Տէր. զի
 զքեզ ապաւէէն ինձ
 արարի:

Քան ինձ առնել ըզ-
 կամս քո. զի դու ես
 Մէ իմ:

Հողի քո բարի առաջ
 նորդեացէ ինձ 'ի յեր-
 կից ուղիդ:

Ան անո՛ւան քո Տէր
 կեցուսցես զիս. արդա-
 րու թիւ քով հանցես
 'ի

'ի ներդուէ զանձն իմ:
 Աղորմուեթք քով սա-
 տակերս՝ ան զթշնամիս
 իմ. և կորո՞ զամ՝ ներ-
 զիչս անձին իմոյ. զի
 ես ծառայ քո եմ:

Փաստս Հօր և Արդարոյ և
 Հոգւոյն Սբէոյ. այլ՝ և
 մշտ և շահի մեծաց շահե-
 պիներս, Ամէն:

Յիշեսցուք 'ի գիշե-
 ըն զանուն քո Տէր:
 Բղխեսցեն սիրտք մեր
 զբան բարի. և լեզուք
 մեր

մեր պատմիսցեն ըղ
գործս երկնաւոր թա
մաւոր զաւորիդ:

Վ մէջ գեղեցի յարու
ցեալ խոստովանես,
ցուք զքեզ Տէր:

Օ աղօթս մեր տացուք
քեզ Տէր 'ի դաւ ի թա
քո 'ի մէջ նոր Արու,
սաղէմի:

Վ գեղեցի համբարձ
ցուք զձեռս մեր որ
բուժի առ քեզ Տէր:

Վ ձայն գոհու թեան
ամ հոգիք որ հնեցիք

դ մե

Ուրեթիք փառք խո
 զարեթիք և ևս զար
 թեայց առաջօտուց :

Բլեխուխա :

Ուրեթիք ընդ զոճար
 թունս մանկուհիք վե
 ըննն Միօնի ալի :

Ուրեթիք որդիք լու
 սոյ 'ի յօրհնութիւն
 հօրն լուսոյ ալի :

Ուրեթիք փրկեալք
 արեամբ և տուք ըզ
 փառս փրկողին ալի :

Ուրեթիք նոր ժողո
 վուրդք

Վուրդք. նոր երգս ա,
 ռեալ նորոգողին, ալի
 Օարթիք հարսուհի
 հոգսով սպասելք գա,
 լոյ Սբ. փեսային, ալի
 Օարթիք վառեալք
 լուսով ըստ իմաստուն
 սբ. կուսանային, ալի:
 Օարթիք սպատրաստե
 ցէք իւղ լապտերաց
 դջերմ արտօսուս, ալ
 Օարթիք և մի ննջէք
 նման յիմար կուսից
 նիրհէք, ալի:
 Օարթիք երկրպագ,
 Գուգ

յուք և արտասուճօք
 զոյս արասցուք. արէ:
 Օ արթեր ընդէր նրն
 ջրս. Տէր մի մերժեր
 զմեզ իսպառ:

Արի Տէր օգնեա՛ւ մեզ.
 արասցուք անոճանդ
 քում զիսառս:

Այժմ և յաճե՛տ Հօր
 և Արդւոյ և Սուրբ
 Հոգւոյն Ամէն:

Օ արթ ուցեալքս ՚ի
 զբաղմանէ. զիչերային
 հանդստենէ:

Հնորհեսցէ մեզ մաք
 դա

դասէր Տէր. մխիթա
րուծի և 'ի սփոփանս
եկեղեցւոյ:

Ահի՛ և դողուծ եամբ
կայցուք 'ի յաղօծս:

Եկեալ խոստովանե
ցուք զյանցանս:

Ե՛ւ գտցուք 'ի քնի ըզ
քաւուծիւն. և զմե՛ծ
զողորմուծիւն:

Քարոզ:

Օարթուցեալքս ա
մենեքեան 'ի հանդըս
տենի քնոյ. զոր շնոր
հեաց մեզ մարդասէրն

Եւ ի միտի թարու թի
 և ի սփոփանս արհարու
 թե մերում: Եւ ե
 կերալքս միտքան հողե
 որ երգով ի միառարայ
 նու թի և ի սպառիւն ա
 մենանք անունն Տն
 մերոյ և Փրկչին Յի
 Քի: Եւ ի զոգու
 թի կոցցուք յարթա
 առաջի նորա. և զոհա
 ցարուք զնմանի ի զի
 շերային Ժամուս յայս
 միկ վասն իրանանց և
 արդարութե նր: Աբ
 ընտ

ընտրեաց զմեզ ողոր,
 մուքն իւրով. և շնոր,
 հեաց մեզ բերել ըզ
 նմանութի երկնային հը
 բեշտակացն 'ի փառա
 բանիչս ՏՆ ԱՅ ամե
 նեցուն և մեզ լինիլ
 Ա՛՛՛ մեք այսու հեռե
 սրբելով զանձինս մեզ
 'ի խղճէ և 'ի շար գոյ
 ծոց: Համբարձցու
 զձեռս մեր 'ի սրբութի
 առանց բարկութե և
 երկմտութե: Հա՛՛՛ա
 տով խնդրեսցուք 'ի
 ի 2 նմա

նմանէ զքանուի յան-
 ցանաց մերոց: Խոստո
 վան լինելով զգաղա-
 նիս սրտից մերոց ծած-
 կազիտին նոյ: Ուր զի
 ընդունելով զպաղա-
 տանս մեր աղօթիւք և
 բարեխօսութիւնք ամե-
 նայն սբոց: Ընորհեսցի
 մեզ մարդասէրն նա
 կեալ առաքինութիւնք
 և անարատ վարութիւնք ի
 կամաց նր յայսմ աշ-
 խարհիս: Այն արժանա-
 նոր լինելով յանձնե-

նախան և երկնային խո
 ըանայն: Օ, որ խոստա
 ցան սիրելեաց իւրոց
 ճշմարիտն նա յն քն
 նոր մեր կեցո՛ւ և ողոր
 մեա՛ւ: Օ, մնացունա՞ծ գի
 շերիս խաղաղութե՛ան
 ցուցանել՝ հանատով
 'ի նոնէ խնդրեսցուք:
 Օ, հրեշտակ խաղաղու
 թե՛ պահապան անձանց
 մերոց 'ի նոնէ խնդ":
 Օ, քանութի և զթո
 ղութի յանցանաց մե
 ըոց 'ի նոնէ խնդրես":
 Օ, սէյ

Օսրայ խաչին մեծ և
 կարող զօրու թի յօգ-
 նու թի անձանց մերոց
 ՚ի տնէ: Ա՛հ և ս միա-
 բան լիսն ճշմարիտ և
 սուրբ հաճատոյս մերոց
 զոր աղաչեսցուք:

Օանձինս մեր և զմի-
 մեանս տնն այ ամենակա-
 լին յանձն արասցուք:
 Աղորմեաց մեզ տր տ՛ծ
 մեր՝ ըստ մեծի ողոր-
 մու թե քում. ասաս-
 ցուք ամքն միաբանու
 թք: Տ՛ր ողորմեաց:

Աղօթք

Լուսն:

Օրէն դոհանամք
 արած մեր. որ շնորհե
 ցեր մեզ հանգիստ
 քնոյ խաղաղութի: Եւ
 զարթուցեալ ժամա
 նեցուցեր զմեզ կան
 խել յերկրպագութի
 ահանոր և փառանո
 րեալ անուննդ քում
 մի: Տուր մեզ տէր
 աղաչեմք զքեզ զմնա
 ցունած գիշերիս խաղա
 ղութի անցուցանել
 Եւ զամ ժամանակս
 կե

կենաց պանդխտութե
 մերոյ՝ երկիւղիւնդ քով
 ամրացն և պահեա՛ն: Ասի
 զի զգուշութիւն և անա
 բաս վարութիւն կրօնաւոր
 ընկալայսմ՝ աշխարհիս՝
 ժամանեցութիւն յան
 քոյթ և ՚ի խաղաղ նա
 ճահանդիստ յաւիտե
 նին՝ ՚ի կեանսդ: Ասոր
 հօք և մարդասիրութի
 տն մերոյ և փրկչին յի
 քի: Բնդորում քեզ
 հօր և հողւոյդ սրբոյ
 վայելի փառք՝ իշխա
 նաւ

նութիւն և պատիւ
այժմ և միշտ և յաւի
տեանս յաւիտեանից
ամէն:

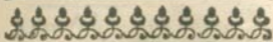
Սայեանց Տէր բարե-
բար ողորմութիւնք քով
յերկրպագուս և՛ ի փա-
ռաբանիչս անոճանդ
քում սէյ: Տէր զօրու-
թեց՝ խաղաղացո՛ զան
ձինս մեր յամենայն
սատանայակին խռովու-
թեց և յաշխարհական
ղքօսանայ:

Օհրեշտակ խաղաղու-
թե

Թե քո տուաքեա՛ սու
 մեզ. որ եկեալ պահես
 ցէ զմեզ անխռովս 'ի
 տունէ և 'ի գիշերի.
 յարթնուն և 'ի հան-
 գստեան մերում: Այլ
 զի բարեպաշտու թիւ և
 արժանանորանցս քեզ
 մնդ ծառայելով 'ի
 կեանս յայսոսիկ՝ ժա-
 մանեսցուք յանխոտե-
 նական երկնից արքայ-
 ութե քո. զոր պատ-
 ըաստեցեր 'ի սկզբանէ
 աշխարհի սրբոց քոց:
 Եւ

Եւ ընդ նոսին գոհա-
 նալով փառաւորես-
 ցուք զՀայր և զԱրդի
 և զՍբ Հոգիդ: այժմ
 և միշտ և յաւիտեանս
 յաւիտեանից:

Ամեն:

Օրհնութիւնն յամս

Ի Յաք առաւօտու
 ողորմութիւնք քիւ
 ցնծացաք և ուրախ ե
 ղաք զամ աւուրս կե
 նաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխա
 նակ աւուրցն՝ յորս խտ
 նարհ արարեր զմեզ: և
 ամացն՝ յորս տեսաք
 զչարչարանս:

Հայեալ տը 'ի ծառայս
 քո՛ և 'ի դործս ձեռաց
 քոց, և առաջնորդեալ
 որդւոց նոց, եղիցի լոյս
 տն նոց 'ի վերայ մերոյ
 Օգործս ձեռաց մե-
 րոց ուղիղ արա՛ 'ի մեզ
 տը, և զգործս ձեռաց
 մերոց յաջողեալ մեզ
 Փառք հօր և Որդւոց
 և Հոգւոյն սբոյ, այժմ
 և միշտ և յաւիտեանս
 յաւիտենից Ամէն

Օրհնեալ ես տիր
 ամ հարցն մերոց
 օրհնեալ փառաւորել
 անուն քո յաւիտեանս:
 Յիրունս անցուցեր
 զայս ամ ընդ մեզ. ար
 դա՛ք ես դու տէր՝ և
 ամ գործք քո ճշմա
 ըիտ են:

Ղանապարհք քո ու
 ղիղ են. և ամ դատա
 տանք քո արդար են:
 Դա

Յատաստան արդա-
րութեան ամեր ՚ի վերայ
մեր ըստ նամի . և զոր
ինչ ամեր ՚ի վեր մեր՝
և քաղաքի սելջ հարցն
մերոց երուսաղէմի :

Մարդարութիւն և յիրա
նի ամեր զայս նամ ՚ի
վերայ մեր վասն մեզաց
մերոց :

Մնորինեցաք և յան-
ցեաք ապստամբ լինել
՚ի քէն . մեզաք յամի՛
և պատուհրանաց քոց
մեք ոչ անսացաք :

Ոչ պահեցաք և ոչ ա-
րարաք՝ որպէս պատո
ւիրեցեր դու մեզ. զի
զբարիս գտցուք մեք
'ի քէնս:

Եւրդ՝ զիմ զոր արա-
րեր և զսր ինչ ածեր
'ի վր մեր, արդար դա
տաստանան արարերս
Մատնեցեր զմեզ 'ի
ձեռս Թշնամեաց մե-
րոց. անօրինաց՝ խըս-
տաց՝ և ապստամբողոց:
'ի ձեռս Թագանորի
անօրինի և չարի՝ քան
զիմ

զամ երկիր մատներ
 զմեզ:

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ
 ժամ բանալ զբերանս
 մեր. զի յամօթ և նա
 խատինք եղաք ծառայ
 ից քոց և պաշտօնից:

Այլ մի մատներ զմեզ
 իսպառ վասն անոճան
 քո. մի ցրեր զուխտս
 քո. և մի՛ ՚ի բացեայ
 առներ զողորմութիս
 քո՛ ՚ի մէնջ:

Այլ Աբրահամու սիրե
 ւոյ քոյ. իսահակայ
 ծա

ծառայի քո . և իհիլ

սրբոյ քո:

Խոստացար նոյ և ասա

ցեր՝ բազմացուցից ըզ

զաճակ ձեր ուն զաստե

ղըս երկնից բազմուք .

և որպէս զաճազ առ

եզր ծովու:

Իճարդ ար՝ նոճաղե

ցաք մեք քան զամ

ազգս . և եմք տառա

զեալք յամ երկրի այ

ւոր վն մեղաց մերոց:

Ոչ գոյ 'ի ժամանակի

յայսմիկ իշխան . մար

դա

զարէ և առաջնորդ,
 ոչ ողջակէզք պատա-
 րագաց. և ոչ խուճկք
 օրինաց. և ոչ տեղի
 պատարագս մատուցա-
 նելոյ առաջի քո և զո-
 զորմութիւն գտանել
 'ի քէն:

Մ. Ե. անձամբք խոնար
 հեալք և հոգւովք տա-
 ռապանաց՝ ընդունելի-
 լիցուք մեք ոնց զողջա-
 կէզս խոյոց և զոճարա-
 կաց. և ոնց բիւրաւորս
 գառանց պարարտաց:

Բ. յնպէս ընդունելի
 լիցին պատարագ. 9 մեր
 պսոթ առաջի քո. զի
 կատարել գտցուք զկնի
 քո. և չիք յամօթ յու
 սացելոցս 'ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ
 քո ամենայն սրտիւք
 մերովք. երկն չամք 'ի
 քէն և խնդրեմք զե
 ռեսս քո նոր մի յամօթ
 առներ զմեզ:

Բ. յլ արա՛ առ մեզ թ
 հեղուծե՛ք քու՛մ. և թ
 քաղու՛մ ողորմու՛ծե՛ք

Դ 4 քու՛մ

քում. փրկեալ զմեզ
 վասն սքանչելեաց քոց
 ար. և փառաւորեացի
 անուն քո յաւիտեան:
Յամօթ լիցին ամենե
 քեան որք շարշարեն
 զճառայս քո. ամաչե
 ցեալ լիցին բռնուիք
 նց. և ամ զօրութիւնք
 նոցա խորտակեացին:
Եւ ծանիցեն զի դու
 ես ար ամ միայն՝ որ
 փառաւորեալդ ես՝ ի
 վերայ ամ տիեզերաց:
Օրհնեալ ես դու ար
 ամ

Իմ հարցն մերոց. գո-
վեալ և առաւել բարձ
րացեալ յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ է անուն
տր փառաց քոց. գո-

վեալ և առաւել բարձ
րացեալ յաւիտեան:

Օրհնեալ ես 'ի տա-
ճարի փառաց օրբու-
թեան քո. գովեալ:

Օրհնեալ ես 'ի վերայ
աթոռոց արքայութե
քո. գովեալ:

Օրհնեալ ես որ նրս
տիս 'ի քրօքէս' և հայ
իս

իս յանդունդս. գով' :

Օրհնեալ ես 'ի վերայ
հաստատուե երկնից.

գովեալ և :

Օրհնեցէք ամ գործք
ան գիր. օրհնեցէք և

բարձր արարէք զնա
յաճիտեան :

Օրհնեցէք երկինք
զիր. օրհնեցէք :

Օրհնեցէք հրեշտկք
ան' և ջուրք որ 'ի վե-

րայ երկնից զիր օրհ' :

Օրհնեցէք զօրու թիք
ան' արեգակն և լու-

սին

սին զոր. օրհնեցէք:

Օրհնեցէք սաստեղք
երկնից՝ անձրևք և

ցօղք զոր. օրհնեցէք:

Օրհնեցէք ամհողմք՝
հուր և ջեր զոր օրհն:

Օրհնեցէք ցուրտ և
սոթ՝ ցօղ և ձիւնաբեր

զոր. օրհնեցէք:

Օրհնեցէք սառն և
պարզ՝ եղեամն և ձիւն

զոր. օրհնեցէք:

Օրհնեցէք տիւրք և
գիշերք՝ լոյսք և խա-

նարք զոր. օրհնեցէք:

Օրհն

Օրհնեցէք ամալք և
 փացլատակունք և եր-
 կիր զնոր. օրհնեցէք:
 Օրհնեցէք լերինք
 բլուրք՝ և նամ բոյսք
 երկրի զնոր. օրհնեցէք:
 Օրհնեցէք աղբիւրք՝
 ծովք և գետք զնոր օրհ-
 նեցէք կէտք և
 նամ կացտառք որք ՚ի
 ջուրս՝ և թռչունք երկ-
 նից զնոր. օրհնեցէք:
 Օրհնեցէք գազանք
 և անասունք՝ և որդիք
 մարդկան զնոր օրհնե-
 ցէք

Օրհ

Օրհնեցէ իսրայէլ
զոր՝ օրհնեցէ և բար
ձրր արօսցէ զնա յաւի
տեան :

Օրհնեցէք քահա
նայք զոր. օրհն

Օրհնեցէք ծառայք
տն զոր. օրհն :

Օրհնեցէք անձինք և
շունչք արդարոց. զ'' :

Օրհնեցէք սբք և խո
նարհք սրաիւք զոր'' :

Օրհնեցէք անանիա՝
ազարիա՝ և միասցէլ զ'' :

Փառք հօր և Արդւոյ'' :
Ք.

ՔԱՐՈՒՂ:

Եկեալքս ամենեքնն
 'ի սբ կաթողիկէ և ա
 ռաքելական եկեղեցի'
 աղաչեսցուք զմիածին
 որդին սյ զտրն մեր և
 զփրկին յս քս: Ար էջ
 փառօք օր 'ի մէջ
 հնոցին, և փրկեաց
 զերիս մանկունան 'ի
 քաղղէացւոց անսի:
 Առսաւոր և սբ պահ
 եացէ զմիտս մեր, զի մի
 երբէք խաբիցուք մեք
 'ի մեղաց և 'ի ցանկու
 թենէ

Թենէ աշխարհի: Այլ
 արժանի եղիցուք պա
 հել զպատուիրանս նր.
 առնուլ զպսակն լուսոյ
 և կենաց 'ի յանձինս
 մեր: Օր խոստացաւ
 սիրելեաց իւրոց ճրշ
 մարիտն ան յն քն տը
 մեր. կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

Ազօ՛ր Կերասէկեց և այլ
 սէրուանան ուժից:

Նոր յաղթող սքան
 չելադործ սուրբ մեծի
 Յարութեանն. Կամ
 Յայտ

Յայտնուլթեան. հալ
 Մ. յլակերպուլթեն Ք
 Մ. յ մերոյ վայելի
 փառք՝ իշխանուլթի և
 պատիւն. այժմ և միշտ
 և յաւիտեանս յաւի
 տենից. ամէն :

Աղօթիք Տարախրասաց
 Յօղեա՛ Տէր զցօղ բա
 րերար ողորմուլթեան
 քո՛ ի մեղուցեալ ան
 ձինս մեր. շիջո՛ զբոց
 հնոցի յանցանաց մե
 րոց. և փրկեա՛ զմեզ ի
 յաւիտենական հրոյն :
 Ամէն

Մտա՛ արժանի ընդ երիս սր մանկուհսն՝ և չե երանելի սր վկայսն՝ օրհնել զքեզ և զոմբել և քեզ գոհուածի և զիսուս մատուցմնել Հօր և Արդւոյ և Հոգւոյդ սբյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս:

Ազօնէ՛ք պահոց:

Յօղեա՛ Տր զցօղ բարերար ողորմութեան քո՛ ի մեղուցեալ անձինս մեր. շիջո՛ զբոց հնոցի յանցանաց մե-

րոց

ըոց. և փրկեաւ զմեզ
 'ի յաւիտեանակոն հրոյն
 Մըա՛ արժանի ընդ ե-
 ըիս սուրբ մանկուանս՝
 և ընդ երանելի սուրբ
 վկայսն օրհնել զքեզ՝
 գովել և ասել Մճ
 քաւեա՛ զիս զմեղա-
 ճորս: Մճ քաւեա՛ զիս
 զմեղաճորս: Մճ քա-
 ճեա՛ զիս զմեղաճորս՝ի
 մեղաց և կեցո՛ւ:

Բարձրագոյն յառաջ 61

Օրհնող-լիւն Մարիամոս
Բարձրագոյն:

Մեծացուսցէ ան-
ձրն իմ զիտր. և
ցնծասցէ հոգի իմ աս
տուծով փրկչաւ իմով:
Եւ այ արար 'ի վերայ
իոնարհուած ազախ-
նոյ իւրոյ. այսուհետեւ
երանիցեն ինձ ամե-
նայն ազգք:

Եւ արար ընդիս մեծա-
մեծս հզօրն. և սուրբ
է անունն նորա:

Աշու

Աղորմուի արար յազ
 դաց յազգս երկիւղա,
 ծաց իւրոց, և արար
 զզօրութիւն բազկան
 իւրով:

Յրոճեաց զամբարտա
 ճանս 'ի մտաց սրտից,
 և քակեաց զհզօրս յս
 թողոց:

Օ խոնարհս բարձրա,
 ցոյց՝ զկարօտս ելից բա
 րութի՛ և զմեծատունս
 արձակեաց ունայնս:
 Պաշտպանեաց ի սրայի
 լի ծառայի իւրոց՝ յիշե
 ւով

Եւ զողորմութի իւր:
 Արպէս խօսեցաւ առ
 հարսն մեր ընդ արբա
 համու և զաւակի նորա
 յաւիտեան:

Օրհնութի օգտարեաց:

Օրհնեալ տր տժ իս
 րպէի որ յայց ել, և
 արար փրկութիւն ժո
 ղովրդեան իւրոյ:

Յարոյց մեզ զեղջիւր
 փրկութեան 'ի տանէ
 դաւթի ճառայի իւրոյ:
 արպէս խօսեցաւ բերա
 նօք

Եօք սբցն՝ որք յաւիտե
 նից մարդարէքն էին:
 Փրկուի՝ ի թշնամեաց
 մերոց. և ՚ի ձեռաց ամ
 ատելեաց մերոց:

Եւնել ողորմութիւն
 առ հարսն մեր. և յի
 շել զկտակարանս սր
 բութիւն իւրոյ:

Երդումն զոր երդո
 ճաւ արբահամու հօր
 մերոյ՝ տալ մեզ առանց
 երկիւղի զիբրկութիւն
 ՚ի թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբուք

Լարդարու թիւ առաջի
նորա զամ աւուրս կե
նաց մերոց:

Եւ դու մանուկ՝ մար
գարէ բարձրելոյն կո
չեսջիր. գնասցես առա
ջի տն սլատրաստել
զճանապարհս նորա:

Տալ զգիտութի փրբ
կութե թողութեան
իւրոյ՝ ի թողութիւն
տամ մեղաց մերոց:

Սասն գթոյ ողորմու
թե տն այ մերոյ որով
երևեցաւ մեղ արե

Ե 5 դակն

դակն 'ի բարձանց լու
տանոր առնել զխանար
մեր:

Ծաղել զոյս 'ի վերայ
այսոցիկ՝ ոյք նստէաք
'ի խանարի և 'ի ստոն-
երս մահու. ուղղել
զոտս մեր 'ի ճանա-
պարհս խաղաղութի:

ԼՂ զօրք Սեփոնի:
Մ'րդ՝ արձակեա՛ զճա
ռայս քո Կոր՝ ըստ բանի
քում՝ 'ի խաղաղութի.
զի տեսին աչքիմ՝ զփրր
կութի՛ քո՝ զոր պատ
րաս

բաստեցեր առաջի ձմ
ժողովրդոց:

Եւ յայտնեցար հե-
թանոսաց. և փառք
ժողովրդեան քում իս
րայէլի:

Փառք հօր և:

Քարոզ:

Սուրբ զԹաժինն և
զամ սուրբս բարեխօս
արասցօք առ հայր
ի յերկինս. զի կամե-
ցեալ ողորմեացի և
զթացեալ կեցուսցէ
զարարածս իւր. ամե-
ն

Նախալ տը ան մեր կեցն
 և ողորմեալ:

Եւ զօրհն:

Քնկալ Տը զաղաչանս
 մեր բարեխօսու թիւ տը
 ան անհին անարատ ծը
 նողի միանի որդւոյ
 քո. և աղաչանօք ան
 սքոյ քոյ. և որոյ այս
 օր է յիշատակ: Անլը
 մեզ տը և ողորմեալ.
 ներեալ քանեալ և թող
 զմեզս մեր: Արժանա-
 ճորեալ գոհու թիւ միա-
 ռանորել զքեզ ընդ
 Արդ

Արդևոյ և ընդ սրբոյ
Հոգևոյդ: Այժմ և
միշտ և յաճիտենս յա
ճիտենից ամէն:

Քարոզ:

Ասան նբ տեղևոյս
շինութե և բարեկար
գութե՝ զմոր աղաչես
ցուք:

Ան ժողովրդեանս որք
մտանեն ընդ դրունս
սրբոյ եկեղեցւոյ՝ զմոր
աղաչեսցուք:

Ան ընդունելոյ զպա
ղատանս սոցա ի մեծի
ողոր

70 Մանուկան յամբ

ողորմութե իւրում,

զոր աղաչեսցուք:

Ասան հոգւոցն:

Եւ ևս միաբան:

Օանձինս: Ողորմեաց:

Մաղթանք:

Դո՛ւ ես թագանոր

յաճիտեանս յաճիտե-

նից Բն Ըճ մեր: Եւ

քեզ ընդ Հօր և Հոգ-

ւոցդ սբյ վայելի վրառք՝

իշխանութիւն և պա-

տիւն այժմ և միշտ և

յաճիտեանս յաճիտե-

նից ամէն:

Եւ

Երբ եղա՞նք ինչ **Ա՛նտա**
բանին :

Եղիցի անուէն Տ՛ն օրհ
նել 'ի յայսմ՛հետէ մին
չև 'ի յաճիտեան:

Օրհնեցէ՛ք մանկուէնք
զոր և օրհնեցէ՛ք զա
նուէն տն: Եղիցի անուէն
տն օրհնեալ յայսմ՛հե
տէ մինչև 'ի յաճիտեան:
Երբ և ինչ մինչ 'ի մու
տիս արևու օրհնեալ է
անուէն տն 'ի յայսմ՛հե
տէ մինչև 'ի յաճիտեան:
Փառք և երկրպագու
թիւն

Թիւն շօր և Որդւոց
 և սբայ շողւոյն: Ան
 այժմ և միշտ և յաւի
 տեանս յաւիտեանից ա
 մէն: 'ի յայսմ հետէ մին
 չև 'ի յաւիտեանս:

Արի նոր օգնեալ մեղ
 և փրկեալ զմեզ, վասն
 անուան քոյ:

Արի և մի մերժեր ըզ
 մեզ իսպառ, վասն ա
 նուան քոյ:

Թագաւորեացի Տէր
 յաւիտեան, Աճ ք
 սիօն յազգէ յազգ:

Օրհ

Օրհնեա՛ անձն իմ
զՏԻ, օրհնեցից զՏԵՐ
ի կենդանուէ իմում:

Արթիւն:

Սբոյ Ա՛նիստանիս որ ըստ
Մատթէոսի:

Ե՛ւ յերեկոյի շա-
բաթուն յորում
լուսանայր միաշաբա-
թին, եկն մարիամ
մագդաղենացի, և միւս
մարիամն տեսանել ըզ
գերեզմանն: Ե՛ւ ահա
շարժումն մեծ եղև,
զի

զի հրեշտակ տն իջեալ
 յերկնից՝ մատուցեալ
 'ի բաց թաճալեցոց
 զվէմն 'ի դրանց անտի
 և նստէր 'ի զերաց նր
 Աճ էր տեսիլ նորա
 իբրև զփայլակն : և
 հանդերձ նր սպիտակ
 իբրև զձիւն : Աճ յահե
 անտի նորա խռովեցն
 պահապանքն. և եղեն
 իբրև զմեռեալս : Պա
 տասխանի ետ հրեշտա
 կրն և ասէ ցկանայսն.
 մի երկնչիք գուք. զի
 տեմ

տեմ զի զՅն զխաչե-
 լեայն խնդրէք: Չէ
 աստ. քանզի յարեան,
 ան առաջն: Նկայք և
 տեսէք զտեղին՝ ուր
 կայր: Նէ վաղվաղակի
 երթայք առաջէք աշա
 կերտացն նր թէ յար-
 եան՝ և ահա՛ յառաջս
 նայ քան զձեզ՝ ի դալե
 լեաց: անդ տեսանիցէք
 զնա: ահա՛ առաջի ձեզ:
 Նէ ելեալ վաղվաղա-
 կի՝ ի գերեզմանէ ան-
 տի ահիւն և խնդուիթք
 բա

բազմաճճ ընթանային
 պատմել աշակերտացն :
 Եւ ահա՛ պատահեցա՛ն
 նոցա Յս և ասէ՛ ո՞ղջ
 էք : և նոքա մատու-
 ցեալ կալան զոտս նր՛
 և երկիրպագին նմա :
 Յայնժամ ասէ. ցնոսա
 Յս՛ մի երկնչէք : եր-
 թայք ասացէք եղբար
 ցըն իմոց՝ զի երթի-
 ցեն 'ի դալիլեայ՝ և
 անդ տեսցեն զիս : Իր-
 րև նք՛ գնացին, ահա՛
 ոմանք՛ 'ի զօրականացն
 եկին

եկին 'ի քաղաքն՝ և
 պատմեցին քահանայա
 պետիցն զամ'որ ինչ ե
 ղեն: Եւ նք ժողովել
 հանդերձ ծերօքն ,
 խորհուրդ առեալ՝ ար
 ծաթ յոյժ ետուն զօ
 բականացն: Եւ ասեն .
 ասասջիք՝ եթէ աշա
 կերաքն նորա եկեալ
 գիշերի, դո զայցն զնա՝
 մինչ մեք 'ի քուն էաք:
 Եւ եթէ լուր լիցի
 այդ առ դատաւորն ,
 մեք հաճեացուք զնա՝
 և

և զձեզ անհոգս արատ
 ցուք: Եւ նոցա առել
 զարծաթն՝ արարին որ
 քս ուսանն: և ել համ
 բանս այս՝ ի հրէից մին
 չև ցայսօր: Իսկ մետա
 սան աշակերտքն զնա
 ցին՝ ի գալիլեայ, ի լե
 առնն ուր ժամադիր
 եղև նոցա Յն: Իբրև
 տեսին զնա՝ երկիրսպ
 գին նմա. և ոմանք եր
 կոնացան: Եւ մատու
 ցեալ Յն խօսեցաւ թ
 նոսա և ասէ: առնաւ
 ինձ

Ինձ ամ իշխանութի
 յերկինս և յերկրի :
 որպէս առաքեաց զիս
 հայր, և ես առաքեմ
 զձեզ: Գնացէ՛ք այսու
 հետև՝ աշակերտեցէ՛ք
 զամ հեթանոսս: մկր-
 տեցէ՛ք զնոսա յանուն
 Հոր՝ և Արդւոյ՝ և Հո-
 գւոյն սրբոյ: Աւսու-
 ցէ՛ք նոց պահել զամ
 զորինչ պատճիբեցի
 ձեզ: և ահա՛նասիկ ես
 ընդ ձեզ եմ զամ ա-
 ճուրս մինչև ՚ի կատա-
 րած

րած աշխարհի:

Փառք քեզ Տէր Լճ
մեր:

Երբ շինե Լճապարանին:

Փառք յարութեան
քո տիր. ոչ դադարե
ցայց Յն օրհնել ըզ
քեզ զամ աւուրս կեն
դանութե իմոյ:

Փառք յարութե քո
տիր. ոչ դադարեցայց
Յն դովել զքեզ զամ
աւուրս կենդանութե
իմոյ:

Ե 5 Ե՞

Ես ոչ դադարեցայց
 փրկիչ փառաւորել
 զքեզ զամ աւորս կեն
 դանու թե իմոյ:

Պղիշերի համբարձէք
 զձեռս ձեր ՚ի սրբուի.
 և օրհնեցէք զտէր:

Եստ օրհնեցէք ամ
 ծառայք ան զտէր ՚ի
 սրբու թիւն. և օրհնե
 ցէք զտէր:

Քարոզ զինի Ի-ղաբե ընց
 Ահարամին և երգոցն:

Օ ուարձացելքս մե-

Օ 6 ծաւ

ծաւն ուրախու թեամբ
 աւնեալեօք յարու թեան
 ան մերոյ և փրկչին յէ
 քի: Ար եղև պտուղ
 և անդրանիկ ամ ննջե
 ցելոց: խորտակեաց
 զդրունս դժոխոց, և
 ելոյժ զբռնու թիւն մա
 հու: և ետ յոյս հաս
 տատու թե՛ վերատին
 նորոգման կենդանու
 թեան ամ մարդկան:
 Խնդրեցցուք հաւա
 տով 'ի փրկչն մերմէ
 յէ քէ զի զմեզ արժա
 նի

նի արասցէ յարութէ
 իւրոյ կերպարանակից
 առնել զմարմին խո-
 նարհութէ մերոյ ըստ
 նմանութեան մարմնոց
 փառաց իւրոց: Ասան
 զի զայս խոստացաւ՝
 զմեծ և զանճառելի
 շնորհս պարգևեաց սի-
 բելեաց իւրոց ճշմա-
 ըիտն ան յն քն տէր
 մեր. կեցն և ողորմեա:

Ազգի:

Մենակեցոյց՝ ճշմա-
 ըիտ՝ սբ մեծի յարուէն
 քի

քի այ մերոյ վայելի
 փառք իշխանութիւնս
 և պատիւն:

Ողորմեա՛ ինձ անձ
 ըստ մեծի ողորմու
 թե՛ քում. ինքն քաղում
 գթութե՛ք քում քանեա՛ն
 զանօրէնութիւնս իմ:
 Մաւնե՛լ լու՛ն գիտ յա
 նօրէնութե՛ք իմմէ, և
 ՚ի մեղաց իմոց սուրբ
 արա՛ գիտ:

Օւնօրէնութիւնս իմ
 ես ինձէն գիտեմ. և
 մեղք

մեղք իմ՝ առաջի իմ
են յամ՝ ժամ:

Քեզ միայն մեղաց տր.
և զչար առաջի քո ա-
րարի:

Ողարկար եղիցիս՝ ի
բանս քո. և յաղթես
ցես՝ ի դատելն քո:

Ընօրէնու թի՛ յղա-
ցաւ, և ի մեղս ծնաւ
զիս մայր իմ:

Ի ուտէր՝ զճշմարտու
թիւն սիրեցեր. զան-
յայտս և զճամկեալս՝
իմաստու թի՛ յայտ-
ներ

Կեցեր ինձ:

Յօղեա՛ յիս մշակաւ և
սուրբ եղէց. լու՛ն և
քան զձիւն սպիտակ
եղէց:

Եւ ելի՛ արա ինձ տէր
զցրնձութիւն և զու-
րախութիւն. և ցրն-
ծասցեն ոսկերք իմ
տառապետալք:

Դարձո՛ զերեսս քո՛ ի
մեղաց իմոց. և զիմ
անօրէնութիւնս իմ
քաւեա՛ յինէն:

Սիրա սուրբ հաստա-
տեա՛

տեա՛ յիս անձ. և զհո-
ղի ուղիղ նորոգեա՛
'ի փորի իմնւմ':

Մի ընկենուր զիս ան-
յերեսաց քոց. և զհո-
ղի քո սուրբ մի հաներ
յինէն:

Տուր ինձ ցնծութիւն
փրկութե՛. և հողւով
սկտութե՛ քո հաստա
տեա՛ զիս:

Ուսուցից անօրինաց
զճանապարհս քո և
ամբարիշտք առ քեզ
դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարեանէ
 անձ անձ փրկուածէ իմոյ.
 ցնծասցէ լեզու իմ
 յարդարուածէ քում:
 Տէր՝ եթէ զչթունս
 իմ բանաս, բերան իմ
 երգեսցէ զօրհնուածիս
 քո:

Թէ կամեցել էիր, պա
 տարագոս մատուցանէ
 աք. բաց դու ընդ ող
 ջակէզս իսկ ոչ հաճե
 ցար:

Պատարագ այ հոգի
 խոնարհ. զսիրտ սուրբ
 և

և զհողի խոնարհ՝ ան
ոչ արհամարհ:

Բարի արա նոր կամօք
քովք սիօնի. և շինես
ցին պարիսպքն եկմի:
Յայնժամ հաճեսցիա
ընդ պատարագս ար-
դարութեան. ուխտից
պատարագս հանցեն՝ ի
սեղան քո զոճարակս:

Քարոզ:

Երկրպագեմք քեզ
տէր ան մեր անցեալքս
ընդ երկարու թիւն գի
շերիս և կանխեալքո
'ի

'ի տեղևոջ խոստովա-
 նութեան: Մատուցա
 ներմք զառաւօտու ա-
 ղութիւն մեր: Օքերդ տր-
 օրհնեմք և փառաւոր
 եմք. և զքէն տրդոհա
 նամք. որ արժանի ա-
 բարեր զգիշերս խաղա
 ղութիւն անցուցանել
 և հասանիլ 'ի ժամա-
 ռաւօտուս: Արժանա
 ճորեալ զմեզ տր անձու
 խոստմանց քոյ. զոր
 խոստացար սիրելեաց
 քոյ ճշմարիտդ ամ յս
քն

քն տը մեր, կեցն' և ու
 զորմեա: Ազորմեաց
 մեզ տը տն' մեր ըն մե
 ծի ողորմունթէ քում.
 ասասցուք ամենեքէն
 միարանու թեամբ, տը
 ողորմեա տը ողորմեա:

Աղօլեք յարուսէ:

Ողորմեա՛ գթամ՛ ճրչ
 մարիտ տը մեծի յարու
 թէն քի տը մերոյ վայե
 լի վառք՛ իշխանու թի
 և սլատի՛ն այժմ՛ և
 միշտ և յանխտեանս
 յանխտենից ամէն:

Աղօլեք

Լուսնային Գրքից

Ողորմութիւնք և զթու
 թիւք քով լուսն մեզ նոր
 և ողորմեալ . ներեալ
 քաւեալ և թող զմեզս
 մեր: Լրժանաւորեալ
 գոհութիւնք փառւորեալ
 զհայր և զՍրբի և զսբ
 հոգիդ . սցժմ և միշտ
 և յաւիտեանս յաւի
 տեանից ամէն:

Լուսնային: Մարտիրոսաց:

Տարեխօսութիւնք և ա
 ղութիւք սրբոց մարտի
 ըն

լուսացն որոց սյսօր է
 յիշատակ և ամ սրբոց
 քոց՝ լուր մեզ տէր
 և ողորմեա՛ . ներեա՛
 քա՛նեա՛ և թո՛ղ զմեզս
 մեր : Արժանաւորա՛
 գոհու թեաւնք փառա-
 ճորել զքեզ ընդ Հօր
 և Ք սուրբ հոգւոյդ՝ :
 ~~~~~

Ա՛նձն-իս Ա՛նձն-իս :

Օրհնեցէք զտէր
 յերկնից . օրհ-
 նեցէք զնա՛ ի բարձնց :
 Օրհ

Օրհնեցէք զնա ամ
հրեշտակք նորա. օրհ
նեցէք զնա ամ զօրու
թիւնք նորա :

Օրհնեցէք զնա արեւ
դաւին և լուսին. օրհ
նեցէք զնա ամ աս
տեղք և լոյս :

Օրհնեցէք զնա երկ
կինք երկնից. և ջուրք
որ 'ի վերոյ քան զերկ
կինս օրհնեցէք զա
նուն ան :

Օ ի նա ասաց և եղևն
հրամայեաց և հաստա
տե

տեղան :

Վարդույց զնոսա յաճի-
տենս յաճիտենից. սահ-
ման եղև ոչ անցանենս :
(Օրհնեցէք զտիր յերկ-
րէ վիշապք և ամ խորք :
Հուր և կրկուտ՝ ձիւնս
և սառն՝ հողմ և մրր-
րիկ՝ որք առնէք զքան

հորս :

Վերինք և ամ բար-
ձունք. ծառք սլաղա-
բերք և ամ մայրք :

Գաղանք և ամ անա-
սունք. սողունք և ամ

Թրու

Թռչունք թեւանորք
 Թափանորք երկրի և
 ջորք իւրեանց. իշխանք
 և ամ դատանորք երկ
 րի:

Նրիտասարդք և կու
 սանք՝ ծերք և տղայք՝
 օրհնեցէք զանուն տն:
 Քարճրացաւ անուն նր
 միայն. խոստովանուի
 նմա յերկինս և յերկրի:
 Քանճր առնէ ար զեր
 ջիւր ժողովողեան իւ
 րոյ. օրհնու թիւն նմա
 յամ սրբոց նորա յորդ
 թ, 6 և ոցն

Լոցն իսրայէլի. ժողովուրդ որ մերձ է առ
տէր:

Օրհնեցէք զնոր յորհ
նութիւն նոր. օրհնու
թիւն նմա յեկեղեցիս
սրբոց:

Ուրախասցի իսրայէլ
յարարիչ իւր. որդիք
սիօնի ցնծասցեն 'ի
թագաւորն իւրեանց:

Օ անուն նորին օրհ
նելով սաղմոսիւք և
օրհնութք, սաղմոս
երգեսցեն նմա:

Հաճի տր ընդ ժողո-
վուրդ իւր նր. և բար
ձրր առնէ զհեղս 'ի
փրկութե:

Պարծեսցին սրբն փա-
ռօք և ցնծասցեն 'ի
հանդիստ իւրեանց. և
բարձր արասցեն զամ
բերանօք իւրեանց:

Սուր երկսայրի ետ 'ի
ձեռս նոցա՝ առնուլ
զհատուցումն 'ի հե-
թանոսաց. 'ի յանդի-
մանութիւն ամենայն
ժողովրդոց:

'Ի կապել զթագունորս
նոցա կապանօք. զզորս
վարս նոցա ձեռնակա
պօք երկաթեօք :

Նունել նոցա դատաս
տան ըս գրոց. և փառք
այս են ամ սբց նորա :

Օրհնեցէք զամ 'ի
սրբութեան նր. օրհ
նեցէք զնա 'ի հաստա
տութե զօրութե նր :

Օրհնեցէք զնա 'ի զօ
րութեան նորա. օրհ
նեցէք զնա 'ի բազում
մեծութեան նորա :

Օրհ

Օրհնեցէք զնա 'ի
 ձայն օրհնութեւ. օրհ-
 նեցէք զնա սաղմոսիւք
 և օրհնութեամբ:

Օրհնեցէք զնա զբն-
 ծութիւնք. գովեցէք զնա
 ուրախութիւնք:

Օրհնեցէք զնա 'ի բա-
 նըս քաղցր. գովեցէք
 զնա 'ի բարբառ լսելիս:

Օրհնեցէք զնա 'ի
 ձայն գոհութեւ. ամ
 հողիք օրհնեցէք զնոր:
 Փառք հօր և Արդւոյ
 և Հողւոյն սբայայտիմ:

Հարսիան Յարութիւն. ԹՃԵ

Բնդ լուսանալ միա-
շարթին կանխեցին
կանայքն 'ի դերեղ-
մանն. 'ի խնկել զանա
պական մարմինն:

Եւ գտին զվիմն բար-
ձեալ 'ի դրանց պերեզ
մանին. և լուեալ բար
բառ 'ի հրեշտակէն ե-
թի յարեանքն և խա
փանեաց զմահ:

Եւ հանդիպեալ քոյ
թր առ սքեւոյն և տո-
ւեալ

Էեալ ողջոյն կենդա-
նարար. առաքեցեր զնն
'ի փրկուի տիեզերաց:
Շարահան Մարտիրոսաց:
ան:

Ժողովեալքս 'ի յիշա
տակս սրբոց մարտիրո
սացն. միաբանու թի
երգելով. օրհնութի
'ի բարձունս երկնւնոր
թագանորին:

Քանզի հեղմամբ ա
բեանս սոցա պարտե
ցան թշնամին. և մե
ծարեալ պարծի սիօն
եր

Երգելով. օրհնութի
 'ի բարձունս երկնա-
 ճոր թագաւորին:

Կատակցելոցն լքորս
 վերին զոճարթնոցն.
 յիշատակաւ բերկրել
 'ի սրբութի սոցա եր-
 գեսցուք. օրհնութի
 'ի բարձունս երկնաճոր
 թագաւորին:

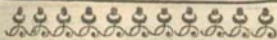
Շարահան պահոց: ւնձ:

Տեր որ 'ի վերայ քե
 բորեից փառարանիս.
 քաղցրութի խոնար-
 ճեալ

հեալ ընկալ զաղաչա-
նքս մեր:

Տէր որ շնորհեցեր ու
զորմու թի աղգի մարդ
կան. քաղցրութեամբ
խոնարհել ընկալ զա-
ղաչանս մեր:

Տէր որ ուսուցեր մեզ
յամենայն ժամ փառս
տալ անոճանդ քում
սրբոյ. քաղցրութի խո-
նարհեալ ընկալ զա-
ղաչանս մեր:

Փայնք'ի բարձունս
 անց. և յերկիր խա
 զաղու թիւն'ի մարդիկ
 հաճու թիւն: Ան օրհ
 նու թիւն քեզ'ի բար
 ձունս. օրհնեալ ես ան
 ան մեր. օրհնեմք ըզ
 քեզ և գովեմք զքեզ:
 Խոստովանիմք ան ըզ
 քեզ և երկիր պաղա
 նեմք քեզ. փառանո
 ընեմք զքեզ. գոհնամք
 ան զքեզ վասն մեծի
 փա

փառաց քոց: Տէր թա-
 դաւոր սքե՛ր երկնային.
 Ի՞նչ և հայր ամենակալ:
 Տէր և որդի հօր միածին
 յի՛ք քս և սուրբ որդի:
 Տէր Ի՞նչ դառն Ի՞նչ և որ-
 դի հօր. որ առեր ըզ-
 մերս 'ի կուսէն: Ազոր
 մեցար բարձեր զմեզս,
 աշխարհի. և արդ ըն-
 կա՛լ զաղաչանս մեր:
 Սքե՛ր որ նստիս ընդ-
 աջմէ հօր՝ ողորմաց
 մեզ: Օ՛րդու միայն
 Ի՛նչ դու միայն բարձ-
 րեալ

բեալ ես՝ դու միայն
 մեր յս քս: Տը և
 հողիդ մը որ ի փառս
 ան ընդ հօր. ամէն:
 Եւ յամ ժամ օրհ
 նեմք զքեզ. մեր և դո
 վեմք զանունն մը քո՝
 յաւիտեան և յաւի
 տեանս յաւիտենից:
 Արժանի արա՛ մեր զօրս
 զայս խաղաղութք. և
 առանց մեղաց պահեա՛
 զմեզ: Օրհնեալ ես
 մեր ան հարցն մերոց.
 գովել և փառաւորել
 Է

է անուէն տր քո յաւելի
 տեսնես ամէն: Օրհն
 նեալ տր ուսո՛ ինձ զար
 դարուիս քո: օրհնել
 տր ուսո՛ ինձ զարդա
 բուծիս քո: օրհնեալ
 տր ուսո՛ ինձ զարդա
 բուծիս քո: Տր ապա
 ճէն եղեր մեր յազգէ
 յազգ: Ես աղաչեմ տր
 ողորմեա՛ ինձ և բժշ
 կեա՛ զանձն իմ. ես
 մեղաց քեզ: Յոյց մեզ
 տր զողորմուծիս քո.
 և զփրկուիս քո տո՛ւր
 մեզ

մեզ: Տ՛ի ողորմո՛ւթիւն
քո յաճիտն, զգործս
ձեռաց քոց մի անտես
առներ: Տ՛ի իմ զքեզ
ապաւնէն ինձ արարի.
ուսո՛ ինձ առնել զկամս
քո՝ զի դու ես նա՛մ իմ:
Ի քէնէ տը աղբիւր
կենդանուէ. և լուսով
երեսաց քոց տեսա
նեմք զլոյս: Ծագեա՛
լողորմո՛ւթիս քո՝ որք
ճանաչեն զքեզ տը:

ԼԶ զօրհ:

Փառք պատիւ և երկր
պա

պաղուէի ՚ի բարձրունս
 Հօր և Որդւոյ և Հոգ
 ւոյն սրբոյ սոյժմ և
 միշտ և յաւիտեանս յա
 ճիտենից. ամէն:

Եւ Եւ Եւ Եւ Եւ
 Օ յարութի զփրկչին
 օրհնեսցուք: զփրկչին
 մերոյ օրհնեսցուք ըզ
 յարութիւն:

Յարեաւ ան. ցրոճե
 ցան թշնամիք նորա:

Եւ Եւ Եւ Եւ Եւ
 Պարծեսցին սուրբքն
 փառօք. և ցնծասցեն
 ՚ի

Աստուծոյ խաճ: Ի Ի Ի

Ի հանդիսատ իւրեանց:
Օրհնեցէք զնոր յօրհ
նութի նոր. օրհնութի
նմա յեկեղեցիս սբց:

Երբ պահոց:

Ի սոյս տուր նոր աչաց
խնոց. զի մի երբէք նրն
ջեցից 'ի մահ: Մի աս
ացէ թշնամին թէ
յաղթեցի նմա. կամ
նեղիչք իմ ցնծացեն
թէ ես սասանեցայ:

Բարոյ Պահոց:

Փառանորեացուք զա
մենակալն նմ զհայր
նն

Եւստի մերոյ յի քի. դոհս
 նալով զնմանէ որ սղա,
 հեաց զմեզ խաղաղութ.
 'ի դիշերիս յայսմիկ.
 Եւ առաջնորդեց մեզ
 'ի խաւարէ 'ի լոյս. 'ի
 մահոճանէ 'ի կեանս.
 յապականութի յանա
 պականութիւն. յան-
 դիտութի 'ի դիտութի
 ճշմարտութե իւրոյ.
 Աղաչեսցուք և խնդ-
 րեսցուք 'ի նմանէ, զի
 զերկարութիւն տու-
 ընջեանս՝ խաղաղութ

և ամ մտադիւր զոճար
թու թք արասցէ ան-
ցուցանել 'ի մէնջ. և
պարսպեալ պահեսցէ
զժողովուրդս իւր ան-
ային զօրութքն. որ 'ի
մերայ ամի բարերարու
թքն իւրով իշխանու-
թի ունի: Մանակալ
տր ան մեր կեցո՛ և ող:
Օ առաճօտս լսւոյ և:
Օ հրեշտակ: Օ քաճ-
ութիւն և: Օ սրբոյ:
Ե՛ւ ևս: Օ անձինս:
Ողորմեաց:

Ընթաց:

Գոհանամք զքէն նոր
 ան մեր . որ երևելի
 լուսով քով զուար-
 ճացուցեր զամ արա-
 րածս քո: Իսկ իմանա-
 լի լուսով պատուիրա-
 նաց քոյ զամենեւնս
 լուսանորեցեր զհաւա-
 տացեալս 'ի քեզ: Օ
 րացո՛ւ և զմեզ նոր 'ի
 պահպանութիւնս պատ-
 ունիրանաց քոյ 'ի տու-
 ընջեանս յայսմիկ և յա-
 մենայն ժամանակի: Ամ
 զի

զի լուսաւորեալ մտօք՝
 միշտ զհաճոյս քո ա-
 րասցուք. և հանդեր-
 ձեալ բարեացդ հաս-
 ցուք ընդ նմ սքս քո:
 Հնորհօք և մարդասի-
 րութիւն մերոյ և
 փրկչին յի քի: Արում
 վայելի փառք՝ իշխա-
 նութիւն և պատիւ:
 Այժմ և միշտ և յա-
 ճիտեանս յաճիտենից
 ամէն:

ՍԷ ԱՅ՝ ըստ պատշաճի ա-
 ճուրհ, պատկոս ասի:

116 Աստուծոց Ժամօ:

Յաստուրս Աճեալաց Ծառ
ննդեան, և Թաղմարութի:

ՄԻ ան սր և հզօր
սուրբ և անմահ. որ
յայտնեցար վասն մեր
ողորմեա՛ մեզ: Երեց
հրհեա՛:

Քաստուծոց Գալստիան

ՔԷ և Ծառ Հարարեան:

ՄԻ ան. և այլն, որ ե

կիր և դալոց ես ող՛:

Աճագորբեմի գեղեղն:

ՄԻ ան. և այլն, որ մատ

նեցար վասն մեր ող՛:

Աճագ

Աճադ Արքեմէի ժաշտան .
Եւ յանձնացնո արժնից արքեոց :
Խաչի Եւ Եկեղեցւոց : Այլ
Եւ յանուրս պահոց :

Մք ամ . Եւ այլն , որ խա
չեցար վասն մեր՝ ող՛ :

Աճադ Արքեմէի Երեւոյնն .
Եւ Շարժմէ Գեղեւնն :

Մք ամ . Եւ այլն , որ թա
ղեցար վասն մեր՝ ող՛ :

Օտարիկն , Եւ ամ յարուստեան
Հեւրոսիկից :

Մք ամ . Եւ այլն , որ յար
եարդ ՚ի մեռելոց ող՛ :

Համբարձման Քի :
Մք

Մք ամ. եւ այլն, որ համ
բարձար իսառօք առ
հայր՝ ողորմեա՛ մեզ:
Հոգւոյն սրբոց հաշտեալսն:

Մք ամ. եւ այլն, որ ե-
կիւր և հանգեար յառա
քեալսն՝ ողորմեա՛ մեզ:

Սարգսիւսեան:

Մք ամ. եւ այլն, որ յայտ
նեցար ՚ի թափօր լե-
րին՝ ողորմեա՛ մեզ:

Սարգսիւսեան սբ Թաթևի:

Մք ամ. եւ այլն, որ եկիւր
՚ի փոխումն մօր քոյ
և Առևսի՝ ողորմեա՛
մեզ

մեզ: Փառանորեալ և
օրհնեալ միշտ սուրբ
կոյս ՄԾածին մարիամ
մայր Քրի. մատոյ զա-
ղաչանս մեր որդւոյ քո
և նոյ մերոյ:

Մողխանք:

Փրկել զմեզ 'ի փօր
ձութենէ և յամենայն
վտանգից մերոյ:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութե
ղնր աղաչեսցուք: Այ
լսելի լինելոյ նոն նոյ
ձագնի աղաչանոյ մերոյ

բարեխօսութիւնս սուրբ
 անձամբնսն: Ան իջաներ
 լոյ՛ ի վերայ մեր ողոր-
 մութեան և գթութեան
 անձնաց. ամենակալ տր
 անձ մեր՝ կեցո՛ւ և ողոր՛:

Չարստոյ Սարսոս Ան-
 բարեկէց:

Աղիցի անունն Տն օրհ-
 նեալ. յայսմ հետէ մին
 չև յանիտեան:

Օրհնեցէք մանկունք
 զտր. և օրհնեցէք զա-
 նունն անձն:

Աղիցի անունն անձն օրհ-
 նեալ

նեալ. յայսմ հետէ մին
չև 'ի յաւելտեան:

Յարե ելից մինչ 'ի մու
տըս արե ու օրհնեալ է
անունն տն

Բարձր է 'ի վերայ տմ
ազգաց տր. և յերկինս
են փառք նորա:

Ով է ոմ տր տծ մեր
'ի բարձունս բնակեալ.
և զխոնարհս տեսանէ.
յերկինս և յերկրի:

Յարուցնէ զազքատս
յերկրէ. և բարձր առ
նէ զտառապեալս յաղ
բև

բեաց :

Ստուգանէ զնս իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ :

Քնակեցուցանէ զամուլն՝ ի տան ուրախամիտ. ունի մտքը որդուքը բերկրեալ :

Եւելո՛ւիայ Ունե՛ճ :

Սբեոյ Ե՛ւթորանիս որ ըստ Ս՝տաբեհոսի :

Ե՛ւ ելեալ անտի Յիզնաց՝ ի կողմանս տիւրոսի և սի-

դօնի: Այն ահա կին մի
 քանանացի 'ի սահմա-
 նաց անտի նոյ. ելեալ
 աղաղակէր և ասէր: ո-
 զորմեաց ինձ Տէր՝ որ-
 դի դա՛նթի. դուստր
 իմ՝ չարաչար այսահա-
 րի: Այն ա ոչ ետ նմա
 պատասխանի: և մա-
 տուցեալ աշակերտքն
 նորա՝ աղաչէին զնա և
 ասէին. արձուկեա՛ զնա՝
 զի աղաղակէ զհետ մեր:
 Այս պատասխանի ետ
 և ասէ. ոչ ուրեք առա-
 քե

քեցայ՝ եթէ ոչ առ
 ոչխարս կորուսեալս
 տանն իարայելի : Ա՛ն
 նա մատուցեալ երկիր
 պառնէր նմա և ասէր .
 Տէ՛ր՝ օգնեա՛ ինձ : Պա-
 տասխանի ետ նմա և
 ասէ . ո՛չ է բարւոք՝ առ
 նուր զհաց մանկանց
 և արկանել շանց : Ա՛ն
 նա ասէ՝ այո՛ Տէ՛ր . քան
 զի և շունք կերակրին
 ՚ի փշրանաց անկելոց
 ՚ի օեղանոց տեառն իւր
 եանց : Յայնժամ պա

տասխանի եւ տ' նմա Յն
 և ասէ. ո՞վ կին դու.
 մեծ երն հաւատք քո:
 եղիցի քեզ՝ որպէս և
 կամիս: և բժշկեցաւ
 դուստր նորա 'ի նմին
 ժամու:

Նորաստեղծել բա
 նրն յանէից 'ի
 սկզբանէ զերկինս երկ
 նից. և զերկնային զօրս
 անմարմնոց իմանալեա
 ցրն զոճարթնոց. և
 զգալի տարերս քառից
 հա

Հակառակաց միաբա-
 նից. որով յաւելատ փա-
 ռաբանի երրորդութիւն
 անձառելի: Արեք սըր-
 բեան մի նորութի միով
 բնութք նձուրի. լոյսն
 որ անեղ արարչական
 ասաց լինիլ լոյս եղա-
 կան. զոր և ծագեաց
 յօրն առաջին միաշա-
 բաթ կիւրակէին. որ-
 յով: Մարունօրէն բա-
 ցադրեսցուք՝ զճամ-
 կեալ խորհուրդն ծա-
 նիցուք. զի լոյսն ան-
 տե

տես իմանալի՝ մաքուր
 հողւոց տեսանելի. 'ի
 սոյն ծաղեաց միաշա
 բաթ՝ մեզ յարութե
 սուրբ ճառագայթ. ե
 կայք փրկեալք ընդ
 զոճարթնոյն տուք օրհ
 նութի յարուցելոյն:

Մերդ սիրով խոնար
 հեցար՝ 'ի փրկութիւն
 մեր մարմնացւր. նովին
 մարմնոջն խաչեցար՝
 'ի գերեզման մահու
 եղար. այսօր յարեար
 յաճարար՝ 'ի հրեշտակոց

քարոզեցար. եկայք՝
 Երևեցար խնկաբերի
 ցըն յողջոյն կենաց ու
 ըստալից. և՛ ի լերինն
 դալիլեայ՝ առաքելոց
 մետասանից. արժա
 նացո՛ զմեզ ընդ նոսին
 զքեզ տեսանել յօրն
 վերջին. եկայք փրկ՝
 Սիօնի որդիք զարդիք՝
 հարսին լուսոյ տուք
 աւետիք. եթէ փեսայն
 քո յարուցեալ՝ յաղ
 թեաց մահու իշխանու
 թք. դայ պսակէ զքեզ
 Լ 8 փա

փառօք՝ ե՛լ ընդ առաջ
 պճնեալ զարթուք:
 երգեա՛ւ երգ նոր յարու
 ցելոյն՝ ննջեցելոց կե
 նաց պտղոյն:

Քարոզ:

Խնդրեսցուք հաւնա
 տով միաբանութի՛ն
 անէ՛ զի զողորմութե
 զնորհս իւր արասցէ՛ ի
 վր՛ մեր: Տէրն ամենա
 կալն կեցուցէ և ողոր
 մեսցի: Աեցո՛ւ տր: Տէր
 ողորմեա՛ Տր՛ ողորմեա՛
 Տէր ողորմեա՛:

Թ. 9 Աղօժեք

Ազգութիւն:

Բուժ ամենազօր և
 հրաշալի յարուժեղ
 քննած մեր՝ երկիրդ
 գանձն զօրք հրեշտա-
 կաց. զի դու միայն ու-
 նիս զանմահու թի՛րքն
 կերդ՝ ի լոյս անմատոյց:
 Ան մեք հողեղէն արա-
 բածքս՝ խոնարհեալք
 երկիւղէն երկիրդ ազա-
 նեմք: զորք և զհրաշալի
 և զյաղթօղ յարուիր
 քո օրհնեմք և փառա-
 ճորեմք: Ան ընդ երկ-
 նայ

Նային զօրսն մատուցա
նեմք զօրհնութիւն և
զիսառս ընդ հօր և ի
սէյ հողւոյդ սցմ'':

Օրհնեալ Տէր մեր
Յն Բն. ամէն:

Հայր Տէր որ յերկնս է'':
Իսկ յայլ մտորս յերս «Է մի
ին և քարոզին սաղմոս լին:

Օրհնեցէք ման
կունք զտէր. և օրհնե
ցէք զանուն տեսան
Նշխարի անունն նոյն օրհ
նեալ յայսմհետէ մին
չև

չև յաւերտեան:

Յարե երկից մինչև 'ի
մուտս արե ու օրհնել
է անուէն տն:

Բարձր է 'ի վերայ ամ
ազգաց տր. և յերկինս
են փառք նր:

Այլ է ուղ տր ամ մեր 'ի
բարձունս բնակեալ.
և զխոնարհս տեսանէ
յերկինս և յերկրի:

Յարուցնէ զաղքատս
յերկրէ. և բարձր առ
նէ զտառապեալս յաղ
բեաց:

Եստուցանէ զնս իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ:

Բնակեցուցանէ զամուլն՝ ի տան ուրախամիտ. ունի մայր որդովք բերկրեալ:

Փառք հօր և Արդւոյ և հոգւոյն սբջ պսմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Քարոյ:

Ասան խաղաղութեամբնայն աշխարհի՝ և հաստատութեան սբջ եկե

Եկեղեցւոյ, զՏէր ազաչեացուք: Ասասցուք ամենեքեան միաբունու թեամբ: Տէր ողորմեա՛ Տէր ողորմեա՛ մեա՛ Տէր ողորմեա՛:

Աղօթք:

Սուրբ ես տէր անմեղձ հզօր և փառանորեալ, որ նստիս ՚ի կառուքրօքէականս և լոյս ծագես յարարածսքո: Առասանորեա՛ ըղմեղ տէր ՚ի ժամ առաւելուս, որպէս զի ՚ի

'ի ծագել լուսոյ տո-
 ճնջեանս՝ ծագեացի
 առ մեզ գուժ մար-
 դասիրութեան քոյ:
 Հեռացո՛ 'ի մէնջ տէր
 դիւարէութիւն սատա-
 նայի. և դբունութիւն
 նորա խորասակեա՛ աղօ-
 թիւք և բարեխօսու-
 թեամբ ամենայն սրբ-
 քոյ: Արա՛ և դերկիրս
 պաղարեւոս 'ի սնունդս
 ծառայից քոյ: Յորոց
 հանապազ փառանո-
 յեալ գովի ամենայն
 Եւ

136 Կառնուհան ժամս

Երրորդու թիւնդ
ԿյԺԺ և միշտ և յա-
ճիտեանս յաճիտեանից
Կժէն:

Օրհնեալ Տէր մեր
Յս Քս. ամէն:

Հայր Թր որ յերկնս է՞ն:

Նաշու ժամ:

Օրհնեալ Հոգիդ Աբ
 ՄԺ ճշմարիտ. ամէն:

Ողորմեա՛ ինձ անձ՝
 ըստ մեծի ողորմու
 թե՛ քում. ը բազում
 գթութե՛ք քում քա՛նեան
 զանօրէնութիւնս իմ:
 Առաւել լո՛ւա զիս յա
 նօրէնութե՛ք իմմէ. և
 'ի մեղաց իմոց սուրբ
 արա՛ զիս:

Օ, ա

Օտորէնու թիւս իմ
 ես ինձէն գիտեմ. և
 մեղք իմ առաջի իմ
 են յամ ժամ:

Քեզ միայն մեղայ տր.
 և զչար առաջի քո ա-
 ըսրի:

Ոտ արդար եղիցիս 'ի
 բանս քո. և յաղթես
 ցես 'ի դատելն քո:

Մտորէնու թիւս յղա-
 ցան, և 'ի մեղս ծնան
 զիս մայր իմ:

Գու տէր՝ զճշմարտու
 թիւն սիրեցեր. զան-

յայտս և զճաճկեալս՝
 իմաստուք քով յայտ
 նեցեր ինձ:

Յօղեալ յիս մշտկաճ և
 սուրբ եղէց. լուսի և
 քան զճիւն սպիտակ
 եղէց:

Ես ելի արա ինձ տէր
 զցնձութիւն և զու
 րախոսութիւն. և ցըն
 ծասցեն ոսկերք իմ
 տառապեալք:

Ղարձո՛ղերեսս քո՛ ի
 մեղաց իմոց. և զամ
 անօրէնութիւնս իմ

քաճեալ յինչն:

Սիրա սուրբ հաստա-
տեալ յիս ԿՃ. և զհո-
գի ուղիղ նորոգեալ
'ի փորի իմնւմ':

Մի ընկերսուր զիս ար-
յերեսաց քոց. և զհո-
գի քո սուրբ մի հաներ
յինչն:

Տճուր ինձ ցնծութիւն
փրկութեւ. և հոգւով
պետութեւ քո հաստա-
տեալ զիս:

Ուսուցից անօրինաց
զճանապարհս քո և
ամ

ամբարիշտք առ քեզ
դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարե՛նէ
աճ աճ փրկու[թ]ե իմոյ.
ցնծասցէ լեզու իմ
յարդարու[թ]ե քում:
Տէր՝ եթէ զ շրթունս
իմ բանաս, բերան իմ
երգեսցէ զօրհնու[թ]իս
քո:

Թէ կամեցել էիր, պա
տարաւա մասուցանէ
աք. բաց դու ընդ ող
ջակէզս իսկ ոչ հաճե
ցար:

Պա

Պատարադ այ հողի
խոնարհ. զսիրտ սուրբ
և զհողի խոնարհ՝ ամ
նչ արհամարհէ:

Բարի՛ արա տր կամօք
քովք սիօնի. և շինես
ցին պարիսպքն եհմի:
Յայնժամ հաճեացիս
ընդ պատարադս ար-
դարու թեան. ու խալից
պատարոդս հանցեն՝ ի
սեղան քո զոճարակս:
Փառք հօր և Արդւոյ
և հողւոյն սէյ այժմ՝
և միշտ և՛:

Օրհ

Օրհնեմք զքեզ
 Հայր անսկիզբն՝
 Եւրդ Էակ՝ Ի յանդոյեց.
 Քարձեր ձեռօք նիւթ
 Ի հողոյ՝ և ստեղծեր
 Ղմարդ՝ Ի սլատկեր քո.
 Գլուխն ոտից խոնար
 հեցու՛ զի զպատճիրան
 քո մոռացաւ. զարձել
 ասեմք ըն անառակին՝
 Թէ հայր մեղայ քեզ
 Ի յերկինս :

Երկնաւորոյն անքննե
 լի՛ և զեր մարդկան տե

սանելի. զգեցար զպատա
 կերը հողեղինի՝ Պատ
 կերդ հօր անփոխելի
 ելեր յերրորդ ժամ՝ ի
 խաչին՝ վասն առամայ
 նախաստեղծին. ընդ
 աճազակի քում խա
 չակցին՝ արժանացո՞
 զմեզ դրախտին,
 Թագաւոր Թագաւո
 րաց՝ առատաբուղիս
 Հոգի շնորհաց. ժողո
 վելոցն՝ ի վերնատանն՝
 առաքելոցն երկոտա
 սան. ի հրոց լեզուս
 Թ. 9 երև

երևեցար յոգիս նց
 վերանստար. լուր յա
 նուն քո ժողովելոցս՝
 էջ և առ մեզ յերբորդ
 ժամուս:

Մողխանք:

Յամենայն ժամուս ա
 զաչանք իմ այս են. 'ի
 մեղաց իմոց սուրբ ա
 րա զիս տէր. և յօտա
 բէն՝ պահեան զճառայս
 քո մարդասէր նր:

ՏԻ Հովնակացի զիս .
 և ինձ ինչ ոչ սխա
 կասեցի:

Ի վայրի դաւարւոջ
 անդ բնակեցոյց զիս . և
 առ ջուրս հանդստեան
 անոյց զիս:

Ի արձոյց զանձն իմ
 առ իս . և առաջնոր
 դեաց ինձ ՚ի ճանա
 պարհս արդարու թե
 վասն անոճան իւրոյ:
 Թէպէտ և դնացից ես
 ՚ի մէջ ստճերաց մա

հու

Հու, ո՛չ երկեացց 'ի
չարէ. զի դու տէր ըն
դիս ես:

Յուպ քո և դաճողան,
նոքա մխիթարեսցեն
դիս:

Պատրաստ արարեր ա-
ռաջի իմ՝ զսեղան. ակն
յանդ իման նեղչաց ի-
մոց:

( )Ծեր իւղով զգլուխ
իմ բաժակ քո որպէս
անասակ արբեցոյց զիս:
Ողորձու՛թիւն քո նոր
զհետ իմ եկեսցէ զամ՝

աւուրս կենաց իմոց.
 քնակիլ ինձ 'ի տանս տն
 քնդ երկայնս աւուրս:
 Յոյց ինձ ճանապարհ
 յոր և գնացից. զի առ
 քեզ տէր համբարձի
 զանձնս իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնա
 մեաց իմոց տէր. զի
 զքեզ ապաւնէն ինձ
 արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զիս
 մըս քո՛ զի գուրս ան
 իմ:

Հոգի քո բարի՛ առաջ
 նոր:

կիր ուղիղ :

Սասն անո՛ւան քո տը
կեցուսցես զիս. արդա
րութք քով հանցես
'ի ներդուէ՛ զանձն իմ :
Ողորմութք քով սա
տակեսցես զթշնամիս
իմ. և կորուսցես զամ
նեղիչս անձին իմոյ՝ զի
ես ծառայ քո եմ :

Փառք Հօր և Արդ" :
Օրհնեալ Տէր մեր
Յն Քն ամէն :

Հայր եւ որ յերեւո՞ւս է" :
Մայր

Մաղկանս:

Օսաղմոս երդուիս
 և զաղաչանս՝ ընկալցի
 մարդասէրն ամ՝ ի հա-
 ճոյս բարերար կամաց
 իւրոց. մեր մեղաց և
 յանցանացն թողուի
 շնորհեսցէ: ի չարեաց
 փրկեսցէ. ի մեղաց
 պհսցէ. և նմա փառք
 յաւիտեանս ամէն:

Օրհնեալ թաղան-
 ըրուին Հօր և Արդւոյ
 և Հոգւոյն սբջ. այժմ
 և միշտ և՛:

ժամ

Ժամանակս Զարուկան :

Քն յարեաւ 'ի մեռե
լոց . մահոճամբ զմահ
կոխեաց . և յարուքն
իւրով մեզ զկեանս
սարգէլեց . նմա իհառք
յաճիտեանս Մճն :

Ժամանակս Մարտիրոսաց :

Ի տաճարի սրբոց և
յիշատակի սրբոց մար
տիրոսաց՝ զձեռս համ
բառնալով աղաչեմք .
բարեխօսութիւն սոցա
և աղօթիւք՝ զկենդա
նու

Նուրիս մեր խաղաղացոն
 ան ուղ մարդասէր:

Ժամամուտս պահոյ:

Որ ըստ անի զմիտս
 անցանես, զխաղաղուի
 քո ան տո՛ւր մեղ հա-
 նապոյ՝ զքեզ աղաչեմք:

Սաղմոս Յարութի:

Գուրեա՛ եղիմ զտօր:
 Եւ օրհնեա՛ զան քո
 Սիօն:

Օի զօրացոյց զնիգոս
 դրանց քոց. և օրհնեց
 զորդիս քո՝ ի քեզ:
 Փառք հօր և Արդ՝

Շ.

Յարեալք քս'ի մեռե
լոց ալիլուիայ:

Եկայք ժողովուրդք
երգեցէք տնն ալի:

Յարուցելոյն 'ի մեռե
լոց, ալիլուիայ:

Որ զաշխարհս լուսա
նորեաց, ալիլուիայ:

Սաղմոս Մարտիրոսաց
Սիրեցի՛ զի լուսնից
տէր զճայն աղօթից ի
մոց, զի խոնարհեցոյց
զուսկն իւր առ իս, և
ես յանուրս իմ կար-

դացի առնա:

Շրջեցան զինե եր-
կունք մահու. և վիշաք
դժոխոց գտին զիս:
Փառք Հօր և Արդ':

Շարահան. իբի:

Ոգնա՛նորք ճշմիրիսք
և վկայք քի. որք զչար
չարանս և զմահ յանձն
առիք վասն նն. զձեղ
ունիմք բարեխօս առ
քս զն անձանց մերոց:
Քանզի հեղմամբ ար-
եան ձեռոյ պայծառա-
ցան սուրբ եկեղեցիք
և

և զստոճերամսս խա-
 ճար կռասպաշտութեն
 բարձիք. զձեզ :

Երկնային զօրքն իջել
 'ի պատիւ պատարագի
 մահոճն ձերոյ. և զպը
 սակս անասականս առ
 բերելով 'ի հօրէ լու-
 սոյ. զձեզ :

Սաղմոս պահոց:

Օրհնեցէք զտր ամ
 ազինք. զովեցէք զնա
 ամ ժողովուրդք:

Օրասպի ողորմութի
 նորա 'ի վերայ մեր. և
 ճըշ

Ճշմարտութի տեսան
մնասցէ յաւիտեան:
Փառք հօր և որդի:

Շարահան. իկ:

Փառաբանութի առա
քելք քեզ Հայր և ըն
նաւոր. յիշեալ զննջե
ցեալսն մեր՝ և հանդո
ղնդ սուրբս քո:

Որ էակիցդ ես Հօր և
Հորդույ՝ Արդիդ միա
ճին. յիշեալ զննջե:

Որ փառակիցդ ես
Հօր և Արդույ՝ Հո
րիդ ճշմարիտ. յիշեալ:

Սք

Մէ լ'ծ սբ և հզօր սբ
 և անմահ. և այլն ըստ
 պատշաճի. գրեալ է 'ի
 յօրհնութե ժամօրն.
 դիտ և աստ:

Սաղմոս Արարիչից:
Քեզ վայելէ օրհ-
 նութիւնն անձ: 'ի սիօն.
 և քեզ տային աղօթք
 յերուսաղէմ:

Ի սբ աղօթից խմոց՝
 զի առ քեզ ամենայն
 մարմին եկեացէ:

Սաղմոս Մարտիրոսաց:
Պատենական է առա
 ջի

Յի ան մահ սբց իւրոց.
 ո՛ր տր ես ծառայ քո
 եմ. ծառայ և որդի
 աղախնոց քո:

Հաճատացի զոր և խօ
 սեցայ. և ես խոնարհ
 եղէ յոյժ:

Սաղմոս պահոց:

Մարքայութի քո ար-
 քայութիւն ան յաճի
 տենից. և տէրութիւն
 քո յազգէ մինչև յազգ:
 Հաճատարիմ է տէր
 յիմ բանս իւր. և ար
 զա՛ր է յիմ դործս իւր:

(Յօհաննոս-Առաքելոյն 'ի
 Սաբաղ-Էջեացոյ առաջին
 Եղևոյն Է ընկերոցոնս):

Սիրելիք՝ սիրեալ
 ցոյք զմիմեանս.
 զի սէր յայ է: Եւ յամ
 որ սիրէ՝ յայ է ծնեալ
 և ճանաչէ զամ. և որ
 ոչն սիրէ՝ ոչ ճանաչէ
 զամ. զի ամ սէր է: Եւ
 զի յայամ երևեցան
 սէրն այ՛ի մեզ, զի զոր
 դին իւր մեամին առա
 քեաց յաշխարհ. զի
 եղև

Եղիցուք նուլաճ կեն-
 դանիք: Յայսմ է սէ-
 ըրն. ոչ զի մեք սիրե-
 ցաք զձձ, այլ զի նա՛
 սիրեաց զմեզ. և առա-
 քեաց զորդին իւր 'ի
 քաճու[թ]ի մեղաց մե-
 ըոց: Մերելիք՝ եթէ
 ձձ այնպէս սիրեաց
 զմեզ, ապա և մեք պար-
 տիմք զմիմեանս սիրել:
 Օձձ ուրուք երբէք
 չիք տեսեալ. եթէ սի-
 ըեսցուք զմիմեանս, ձձ
 'ի մեզ բնակի, և սիր

Նի՛ր 'ի մեզ կատարել է :

Լ. Էլ-Եմայ Ար-Բաճեկոյ :

Դու յարուցեալ զք

թասցիս 'ի վերայ սիօ

նի. ժամանակ զթալոյ

նորա հասեալ է ժամ :

Լ. Էլ-Եմայ Ար-Բոյ :

Պարծեային սուրբքն

փառօք և ցնծասցեն 'ի

հանգիստ իւրեանց. և

բարձր տրասցեն զամ

բերանօք իւրեանց :

Լ. Էլ-Եմայ պահոց :

Եկայք ցնծասցուք

Ժ. 11 'ի

'ի տր. աղաղակեացուք
առ Ծժ փրկիչ մեր:

Աւելուեաց Որեւն:

Սբոյ Աւելուարանիս որ լատ
Ղաւհասուն:

Օգնչ լերուք ան
ձանց. գուցի
ճանրանացիքն սիրաք
ձեր շունչսուծք և
արբեցուծք՝ և հոգոք
աշխարհականօք. և յան
կարծակի հասանիցի 'ի
իւրաց ձեր օրն այն:
Օի իբրև գորոգայթ
հա

Հասանիցի 'ի վերայ ա-
 մենեցուն, որք բնա-
 կեալ են ընդ ամ ե-
 րեսս երկրի: Արթուն
 կացէք այսուհետև .
 յամ ժամ աղօթս ա-
 ըարէք. զի արժանի
 լինիջիք զերծանիլ յայ
 նրմ յամենայնէ, որ
 լինելոց է. և կալ առա
 ջի որդւոյ մարդոյ: Եւ
 'ի տունէ 'ի տաճարին
 ուսուցանէր. և զգի-
 շերս ելեալ ազանիւր
 'ի լերինն՝ որ կոչուր
 ճի

ձիթեհնեաց : Եւ ամ
 ժողովուրդն կանխէր
 ընդ առաւօտս առ նա
 'ի տաճարն լսել 'ի
 նմանէ :

Փառք քեզ Տէր Աճ
 մեր :

 աւատամք 'ի մի
 ամ շայրն ամե
 նակալ . յարարիչն երկ
 նի և երկրի . երևելեց
 և աներևութից : Եւ
 'ի մի տր յս քս Արդին
 այ . ծնեալ յայ հօրէ
 միա

միամիտն. այսինքն յէու
 թէ հօր: Ա՛յ յայ լոյս
 'ի լուսոյ. ի՞նչ ճշմարիտ
 յայ ճշմարտէ: Սը-
 նուենդ և ոչ արարած:
 Նոյն ինքն 'ի բնութե
 հօր. որով ի՞նչ ե-
 ղև յերկինս և 'ի լե-
 րոյ երկրի. երևելիք
 և աներևոյթք: Ար յա
 զագոս մեր մարդկան և
 վասն մերոյ փրկութե՛
 իջել 'ի յերկնից մարմ
 նացաւ մարդացաւ ծը-
 նաւ կատարելապէս 'ի
 մա

մարիամայ սբյ կուսէն
 Հողւոյն սբւ: Արով
 էառ զմարմին զհողի
 և զմիտ . և զամ որ
 ինչ է 'ի մարդ . ճշմար
 տապէս և ոչ կարծեօք:
 Չարչարեալ, խաչեալ,
 Թաղեալ . յերրորդ ա
 ճուր յարուցեալ . ե
 լեալ 'ի յերկինս նովին
 մարմնով՝ նստաւ ընդ
 աջմէ հօր: Գալոց է
 նովին մարմնովն և փա
 ռօք հօր 'ի դատել ըզ
 կենդանիս և զմեռելս .

որոյ Թագաւորութեն
 սչ գոյ վախճան: Հա
 ճատամք և 'ի սուրբ
 Հոգին, յանեղն և 'ի
 կատարեալն: Որ խօսե
 ցաւ յօրէնս և 'ի մար
 գարէս և յաւերժնս:
 Որ էջն 'ի յորդանան.
 քարոզեաց զառաքելն
 և բնակեցաւ 'ի սքան:
 Հաճատամք և 'ի մի
 միայն ընդ հանրական
 և յառաքելական եկե
 ղեցի: 'Ի մի մկրտուի.
 յապաշխարութիւն. 'ի
 քա

քաւով թիւն և 'ի թո
 ղով թիւն մեղաց: 'Ի
 յարով թիւն մեռելոց:
 'Ի դատաստանն յաւի-
 տենից: Հոգոց և մարմ-
 նոց: Յարքայով թիւնն
 երկնից և 'ի կեանսն
 յաւիտենականս:

Իսկ որք ասեն՝ էր եր
 բեմն յորժամ ոչ էր
 Արդի: Կամ էր երբեմն
 յորժամ ոչ էր սուրբ
 Հոգի: Կամ թէ՛ յոչ
 էից եղեն կամ յայլմէ
 էով թէ՛ ասեն լինիլ

զորդին այ և կամ զսբ
 հոգին: և թէ՛ փոփո-
 խելիք են կամ այլայ-
 լելիք՝ զայնպիսիան նր
 զովէ կաթուղիկէ և
 առաքելական նր եկե-
 ղեցի:

Ի Սեբոյն Գրեգորէ Լու-
 սահորչէն Բրե ասացեալս

Իսկ մեք փառաւորես
 ցուք որ յառաջ քան
 զյաւիտեանս. երկիր-
 պապանելով սբյ Նր-
 ըորդու թեանն և միոյ
 ամ

անութեանն Հօր և
 Արդարոյ և Հոգւոյն սբօյ
 այժմ՝ և միշտ և՛:

Հայր Բայ որ յերեւնս իս՛:
 Միայն սուրբ. միայն
 տր. Յս Բս ՚ի փառս
 այ Հօր: Եւն:

Օրհնեալ Հայր սբ՛
 Եւ ճշմարիտ: Եւն:

Օրհնեալ Արդարոյ սբ՛
 Եւ ճշմարիտ: Եւն:

Օրհնեալ Հոգւոյ սբ՛
 Եւ ճշմարիտ: Եւն:

Օրհնութի և փառք
 Հօր և Արդարոյ և Հոգ
 ւոյն

Լոյն սրբոյ: այժմ՝ և՛:
 Հայր սուրբ: Արդիդ
 սուրբ: Հոգիդ սուրբ:
 Օրհնութիւնն Հօր և
 Արդւոյ և սրբոյ Հոգ
 Լոյն այժմ՝ և միշտ և
 յաճիտեանս յաճիտե
 նից. ամէն:

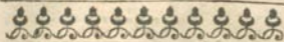
Եղիցի անուն տեառն
 օրհնեալ. յայսմ՝ հետէ
 մինչև յաճիտեանս:

Երէ՛ս անգամ ասու:

Աստարումն օրինաց և
 մարգարէից դու ես
 Քրիստոս Ա՛յ փրկիչ
 մեր

մեր. որ լցեր զամ հայ,
 քակամ տնօրէնութիւ
 քո. լիցե զմեզ հոգ
 ւովդ քով սրբով:
 Օրհնեցից զտէր յա
 մենայն ժամ. յամե
 նայն ժամ օրհնութի
 նորա 'ի բերան իմ:

Օրհնութիւն Սէղանոց:

Աչք ամենեցուն 'ի
քեզ յուսան. և
դու տաս կերակուր նոյ
'ի ժամու:

Բարձր առնեմ զքեզ
ան իմ և թագաւոր
իմ. և օրհնեմ զանուն
քո յաւիտեան և յաւի
տեանս յաւիտենից:

Փառք հօր և Արդւոյ
և հոգւոյն սբայ սոյժմ:

Ազովք

Աղօթք:

Օրհնեա՛ թն՝ անձ մեր
 հոգևոր օրհնութի՛ք,
 զկերակուրս և զըմպե-
 լիս ծառայից քոյ. և
 շնորհեա՛ առողջութի՛
 հոգւոյ և մարմնոյ: Ան-
 զի կրօնաւորական սլար
 կեշտութի՛ք վայելելով
 ՚ի մարմնաւոր պիտոյ-
 իցս՝ անանց բարեացդ
 և երկնից արքայուէդ
 հաղորդս լիցուք ընդ
 ամենայն սուրբս քո:
 Եւ գոհութի՛ք փառա-
 ճո

Հորեացուք զքեզ ընդ
 հօր և ամենայն հոգ
 և ոյդ. այժմ և՛:

Հայր թո ոք յերկնս Էս՛:
 Գորհուրէ՛ն յես Սեղանոյ:

ՏՐՅՆ Եւ լցաք ՚ի բարու
 թեանց քոյ:

Տացուք գոհու թիւն
 ան ան մերոյ:

Աղօլեք:

Օրհնեալ ես ան ան
 մեր՝ որ կերակրես ըզ
 մեզ ՚ի մանկու թէ և
 տաս կերակուր ան
 մեր

մանդինաց. լցն ուրա-
խուածք և բերկրուածք
զսիրտս մեր: Արպէս
զի զամբաւանու
թիւն ունիցիմք առա-
նելեալք 'ի գործս բա-
րութեան 'ի Քն Յն
'ի ար. Արում վայելի
փառք իշխանութիւն
և պատիւ այժմ և":

Օրհնեալ Տէր մեր
Յն Քն. Ամեն:

Հարցէր որ յերկնս է":

ԺԸ 11 Երկ

Երեւոյեան ժամ:

Ես առ ՄԾ կարդա
 ցի. և նա լուսաւ
 ինձ յերեկոյս՝ ՚ի վա-
 ղորդայն՝ և ՚ի հասա-
 րակ աւուր:

Սպասէի նոյ իմոյ և
 ակն ունէի կենարարին
 որ փրկէ զճառսոյս իւր
 և կեցուցանէ:

Փառք Հօր և Արդւոյ
 և Հոգւոյն սրբոյ՝:

ԺԻ 12 խո

Խոնարհեցն՝ տէր
 զուսկն քո և
 լուր ինձ. զի աղքատ և
 տնանկ եմ ես:

Պահեա՛ զանձն իմ՝ սք՝
 տր. և փրկեա՛ զճառայս
 քո՝ ա՛ծ իմ՝ որ՝ ՚ի քեզ
 յուսացայ:

Աղորմեա՛ ինձ՝ տր՝ զի
 առ քեզ աղաղակեցի
 զօրհանապաղ. ուրախ
 արա՛ զանձն ճառայի
 քո՝ զի առ քեզ տէր
 համբարձի զանձն իմ,

Օհ

Օ ի դու տր քաղցր և
 ուղիղ ես. բազում ու
 զորմ առ ամենեւեան՝
 որք կարդան առ քեզ
 Անկն դիր տր աղօթ ից
 իմոց. և նայեա՛ ի ձայն
 խնդրունաճաց իմոց:

Յաճուր ներդուժեան
 իմոց կարդոցի առ քեզ
 և շունար ինձ:

Աչ որ է նման քեզ
 յաստունաճս տր. և ոչ
 որ է ոսկ զգործս քո:

Օ ամ աղգս զոր արա
 ընր՝ եկեսցեն և երկիր
 սլաք

պագցեն առաջի քո
 տը. և փառաւոր արաս
 ցեն զանուն քո յաւի
 տեան:

Մեծ ես դու տը և
 առնես սքանչելիս. և
 դու միայն ես տծ:

Ղաւջնորդեա՛ ինձ 'ի
 ճանապարհի քում. և
 դնացից 'ի ճշմարտուե
 քում. և ուրախ եղի
 ցի սիրտ իմ յերկնչի
 յանունէ քումի:

Խոստովանե եղէց առ
 քեզ տը տծ իմ բոլո
 ըով

րով սրտիւն իմով . և
 փառանոր արարից զա
 նունք քո յանիտեանս :
 Մեծ եղև 'ի վերայ
 իմ ողորմութի քո տր .
 և փրկեցեր զանձն իմ
 'ի դժոխոց ներքնոց :
 ՄԾ՝ անօրէնք յարեան
 'ի վերայ իմ . և ժո
 դովք հզօրաց խնդրե
 ցին զանձն իմ . և ոչ
 համարեցան զքեզ նա՛մ
 առաջի իւրեանց :
 ՄՅԼ դու տր նա՛մ իմ
 դժբա՛ծ ես և ողորմա՛ծ .

Երկայնամիտ՝ բազում
 ողորմ և ճշմարիտ
 նայեա՛ առիս և ողորմ
 մեա՛ ինձ:

Տո՛ւր զօրութիւն ծա-
 ռայի քո, կեցո՛ զորդի
 աղախնոյ քո, և արա՛
 առիս նշան բարութե-
 յեացեն ատելիք իմ և
 ամաչեացեն, զի դու
 ար օգնեցեր ինձ և մը
 խիթարեցեր զիս:

Փառք Հօր և Արդւոյ
 և Հոգւոյն սբոյ այժմ
 և միշտ և՛:

Ապրեցո՛ղիս տը 'ի
 մարդոյ չարէ .
 յառնէ անիրաւի վերը
 կեալ զիս :

Խորհեցան զանօրէնու
 թի՛ի սիրտս իւրեանց .
 զօր տմ՝ պատրաստե-
 ցան 'ի պատերազմ :

Սրեցին զլեզուս իւր-
 եանց որպէս զօձի . և
 թոյնք իժից 'ի ներքոյ
 շրթանց նոցա :

Պահեալ զիս տը 'ի ձե-
 ոաց մեղաւորի . և 'ի
 մար

մարդոց շարէ փրկեալ
 զիս:

Խորհեցան խառնանել
 զգնացս իմ. Թաքու-
 ցին ամբարտաւանք ու-
 ըրողայթ ինձ:

Վարս ձգեցին որո-
 գայթ ոտից իմոց .
 շուրջ զշաւղօք իմովք՝
 եղին ինձ զգայթակ-
 զութիւն:

Մայի ար ար իմ ես
 դու. ունկն դիր տէր
 ձայնի աղօթից իմոց:
 Տէր ար զօրութիւն
 փրկ

փրկութե խմոյ. հովա
նի գլխոյ խմոյ յաւուր
պատերազմի:

Այ՛ մատներ զիս ար՛ի
ցանկութիւն մեղանո
րաց. ոյք խորհեցան
վասն իմ ընդ վայր հար
կանել զիս:

Օ՛ ի մի երբէք բարձ
րացին, և խորհուրդք
նոցա մի կատարեսցին.
վախճան կատարածի
նց՝ վաստակ շրթանց
իւրեանց ծածկեսցի
զնոսա:

Արկցես՝ ի վերայ նոցա
 զկայծակունս հրոյ և
 կործանեացես զնոսա .
 ՚ի տառապանաց մի՛ կա
 րասցեն կեալ :

Մարդոյ լեզունուոյ
 մի՛ յաջողեսցի ՚ի վերայ
 երկրի . զայք մեղաճոր՝
 չարիք իւր որսասցեն
 ՚ի կորուստ :

Ճանեաց՝ զի առնես
 նոր զգատաստանս սող
 քառի, և զիրաճունս
 տնանկի :

Արդարքն գոհասցեն
 զա

զանսնանէ քուամի. և
բնակեացին ուղիղք ա-
ռաջի երեսաց քոց:

Տէր՝ կարդայի առ
քեզ և լուր ինձ. նայ-
եա՛ ՚ի ձայն աղօթից ի-
մոց՝ ՚ի կարդալ իմում
առ քեզ:

Ուղիղ եղիցին աղօթք
իմ որպէս խուճիկ առա-
ջի քո տը. համբար-
ձումն ձեռաց իմոց պա-
տարագ երեկոյի:

Վեր տէր պահապան
բերնոց իմոց. և գուռն

ամուր շրթանց խմոց .
 զի մի խոտորեացի սիրտ
 իմ բանիւն չարութե :
 'Ի պատճառել զպատ-
 ճառս մեղաց լը մարդս
 ոյք դործեն զանօրէ-
 նութիւն . և ոչ եղէց
 կցորդ ընտրելոց նց :
 Խրատեացէ զիս ար-
 դարն ողորմութեամբ
 և յանդիման արասցէ .
 իւղ մեղաւորի մի օծցէ
 զգլուխ իմ . այլ ա-
 ղօթք իմ 'ի կամս նր :
 Արդեւան մերձ առ մի
 մին

մին դատաւորք նոցա.
 լո՛ւնիցեն բանից խնոց
 և քաղցրասցին:

Ուն թանձրու թի հո-
 ղոյ զի սփռեալ է 'ի վիճ
 երկրի, ցրո՛ւնեացին ոս
 կերք նոցա մերձ 'ի դը
 ժոխս:

Մը քեզ տը տը են
 աչք իմ: 'ի քեզ յու-
 սացայ մի հաներ զհո-
 ղի յինէն:

Պահեա՛ զիս յորոգաց
 թէ որ թաղուցա՛ն ինձ
 'ի գայ թակղու թի դոր
 ծո

ճողին զանօրէնութիւն
 Լեկցին 'ի ցանցս նր
 մեղանորք. միայն եմ
 ես մինչև անցից:

Չայնի՛ն իմով ես առ
 ւոր կարգացի. ճայնի՛ն
 իմով զւոր սղաչեցի:

Սփռեցից առաջի տն
 զաղօթս իմ. և զնե
 զուժիւնս իմ առաջի
 նորա պատմեցից:

'Ինձ աղիլ յինէն հօգ
 ւոյ իմոյ՝ դու տր ճա
 նեար զանիղս իմ. 'ի
 ճանսդ հ յոր և գնացի՛
 թա

Թաղուցան ինձ որո-
գայթ :

Հայէի յաջմէ՛ տեսա-
նէի և ո՛չ որ ճանաչէր
ղիս. կորեան յինէն
փախուստ իմ և ո՛չ
գտան խնդրող անձին
իմոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ
տօր և ասացի՝ գու ևս
յոյս և բաժին իմ յերկ-
րին էլենդանեաց:

Նայեա՛ տօր յաղօթս
իմ զի ևս խոնարհ ե-
ղէ յոյժ. ասպրեցո՛ զիս
'ի

'ի հալածչաց խնոց՝ զի
 հղօրք եղեն քան զիս:
 Տէր՝ հան 'ի բանտէ՝
 զանձն իմ, զոհանամ
 զանոճանէ քու մէջ:
 Եւ քեզ սպասեն ար,
 դարքն մինչև հատուս
 ցես:

Փառք Հօր և Արդ'':

Երգ Ա-բարեկէց:

Ալէլուիայ Ալէլուիայ:

Ի յս զոճարթ, սք
 փառաց, անմահի Հօր
 երկնաճորի սրբոյ կեր-

նարարի (Յիսուս Քրիստոս) Եկեալքս 'ի մտանել
 արեգականն . տեսաք
 զլոյս երեկոյիս: (Օրհն
 նեւք զհայր և զորդի
 և զսբ հոգիդ այ: Եւ
 ամենեքեան ասեւք ա
 մէն: Եւ թանաւորեա
 զմեզ յամ ժամ օրհ
 նել ձայնիւ երգով զա
 նունն փառաց ամենայն
 երրորդու թեանդ: Որ
 սաց զկենդանութիւն
 վասն որոյ և աշխարհս
 զքեզ փառաւորէ:

Քարոզ:

Իստեալքս 'ի ժամ
 երեկոյիս՝ ամենեքեան
 համբառնալով զձեռս
 մեր՝ փառանորեմք ըզ
 քեզ ւոր ւծ մեր. որ
 շնորհեցեր մեզ զտիւ
 խաղաղութք անցու
 ցանել և հասանիլ 'ի
 ժամ երեկոյիս: Ար
 ժանանորեա՛ զմեզ ւոր
 սուրբ սրտիւ հրեշտա
 կային երգով՝ զոհա
 բանութիւն մատուցա
 նել ան ւոյ ամենակա
 լիդ

լիզ. կեցո՛ւ և ողորմեալ:
 Ողորմեաց մեղ տը ան-
 մեր՝ ըստ մեծի ողոր-
 մութե քում. ասաս-
 ցուք ամենեքեան միա-
 բանութ: տը ողոր՞ ք:

Աղօթք:

Նասեալքս ՚ի ժամ
 երեկոյիս՝ ամենեքեան
 անդադար փառաւո-
 ղեմք զՆայր և զՈրդի
 և զԹք Նորդիդ. Այժմ
 և միշտ և յաւիտեանս
 յաւիտեանից. ամէ:

Մեռեաք Յարուսեանս
 Տէր կարող և հզօր
 տէր կարող 'ի պատե-
 րազմի:

Տեսան է երկիր լըն
 իւրով աշխարհ' և ամ'
 ընակիչք նորա:

Մեռեաք Մարտիրոսաց
 Աղիցի ողորմութի
 քո 'ի վերայ մեր որպէս
 յուսացաք 'ի քեզ:

Յնճացէք արդարք 'ի
 տէր, ուղղոյ վայելէ
 օրհնութիւն:

Մէ

Մեծերի Պահոց:
Տը լուծիցէ ինձ 'ի կար
դալ իմունմ առ նա:
Ի կարդալ իմունմ լու
նաւ ինձ ան ըստ ար
դարու թէ իմոյ:

Աւղիղ եղիցին աղօթք
իմ որպէս խունկ առա
ջի քո տը: Համբար
ձու մն ձեռաց իմոյ՝
պատարազ երեկոցի:
Քարոզ 'ի ոմնի սրէոց
և Պահոց:

Եւ և խաղաղութե
ղտը աղա՛:

Մի զաչեսցուք զամե
 նսականն նմ զհայր
 նն մերոյ յի քի՛ զթա
 գաւորն խաղաղութե՛
 յաղազս խաղաղութե՛.
 և վասն միանոյ սուրբ
 կաթողիկէ և առաքե
 լական եկեղեցւոյ: Օ՛խ
 զբազում ամս խաղա
 ղութի՛ տացի մեզ նր
 նմ մեր. և զթագա
 ճորս խաղաղարարս ա
 ռաքեսցի առ մեզ.
 վասն մեծի սուրբ և
 ահաւոր անուան իւ

րոյ: Օպետս դաւա-
 ռաց, զգօրաւարս, զգօ-
 րագլուխս, զժողովուր-
 դրս, զմուտս և զերչա-
 մեր խաղաղութիւնս պա-
 հեսցի. և զամ սրտե-
 րագմունս թշնամւոյն
 խորտակեսցի 'ի մէնջ:
 Տէրն ամենակալ կե-
 ցուսցի և ողորմեսցի:
 Օ երեկս մերձեալ և
 զառաջիկայ գիշերս:
 Օ հրեշտակ: Օ քաւ:
 Օ սրբոյ: Եւ ևս միա:
 Օ անձինս: Ողորմեաց:
 Ազօն*

Ազգօր:

Լոր ձայնից մերոց
ՏՐՄ մեր. ընկալ զա
 զաչանս մեր. զհամբար
 ձուլմն ձեռաց մերոց՝
 և զբանս աղօթից: սրբ
 բերով զերեկոյի պա
 տարագս մեր՝ ի հոտ
 անուշից՝ ի հիւճոյս քեզ
 պատրաստել: Յաւնել
 ՚ի մեզ նոր ամենակալ՝
 զհաւատ, զյոյս, զսէր,
 և զամ գործս առաքի
 նութեան: Արպէս զի
 ըստ կամաց քոց բարե
 սի

սիրաց՝ միշտ կրօնաւոր
 բեալք բարեպաշտու
 թի՛ր ի տունէ և ՚ի գիշեր
 ընդ՝ արժանաւորք եղի
 ցուք յաղագս անձանց
 մերոց փրկու թեան, և
 վասն հոգևոր կենացդ
 աղաչել դքեղ նոր, և
 գտանել ՚ի քէն զչնոր
 հրս և զողորմու թիւնս
 և գոհանալով փառա
 ճորեացուք զհայր և
 զորդի և զնք հոգին՝
 այժմ՝ և միշտ և յաւի
 տեանս յաւիտենից:

Սք

ՄԷ ԱՏ. ՄԷ և հզօր,
 և այն. Գրեալ է 'ի յօրհնու
 լի գահումն. Գրաւ և սասն:

Փրկել զմեզ 'ի փոր-
 ձու թեհէ և յամենայն
 վտանգից մերոց:

Քարոզ:

Ե՛ւ և ս խաղաղութե
 զՏէր աղաչեսցուք:

Ա սան լսելի լինելոյ
 տն նոյ ձայնի աղաչնաց
 մերոց՝ բարեխօսութի
 նք անձամբն: Ե՛ւ իջա
 նելոյ 'ի վր մեր ողոր-
 մու

մուծել և դժուածեան
 ան ան: Մենակալ ան
 ան մեր կեցո՛ւ և ողոր-
 մեա՛: Օրհնուծիւն և
 փառք չօր և Արդւոյ
 և չողւոյն՝:

Նամբարձի զաչս իմ
 'ի լերինս՝ ուստի եկես
 ցէ ինձ օգնուծիւն:

Օգնուծիւն ինձ 'ի
 անէ եկեսցէ՝ որ արար
 զերկինս և զերկիր:

Մի տար 'ի սասանուի
 զոտն քո, և մի ննջես
 ցէ սլահասկան քո:

Արպէս ոչ ննջէ և ոչ
 'ի քուն երթայ պահոյ
 պանն խորացի լի:

Տէր պահեացի զքեզ
 և տր ընկալցի աջոյ ձե
 ոամբն իւրով:

Արեգակն 'ի տունէ քեզ
 մի՛ մեղիցէ. և մի՛ լու
 սինն 'ի դիշերի:

Տէր պահեացի զքեզ
 յամ չարէ. պահեացի
 տր զանձն քո:

Տր պահեացի զմուտ և
 զերլ քո՝ յսցամ՛հետէ
 մինչև յե՛խտն: փառք:

Հարման Արարածսից:
 Իմ:

Սուրբ ես նոր զօրու-
 թեց որ բնակեալդ ես
 'ի յերկինս. և բարե-
 բանիս 'ի սրբոց քոց:
 Երկնային զօրութիք
 սերօթէք և քերօթէք.
 անդադար օրհնեն նր
 զանունդ քո:

Քահանայք ընդ նո-
 սին պաշտօնեայք և
 ժողովուրդք. երկրպա-
 դեսցուք տէրութեդ
 քո:

Հ

Շարահան Յարութեան :
 Իկ :

Ր զքո յարութիւնդ
 օրհնելք մարդասէր,
 աղաղակելով ինր փառք
 քեզ :

Օ որ օրհնեն սերօրէ
 քրն, և գովեն քերօ
 բէքն, աղաղակելով :
 Անգադար բերանով,
 անհանգիստ բարբա
 ռով, աղաղակելով :

Շարահան Մարտիրոսաց :
 Իկ :

Այսօր մարտիրոսաց
 դաս

դասքն ցնծացել բերկ
րին ընդ առաջ տեառն
քի որդւոյն նյ:

Չայն 'ի յերկնից վը-
կայեալ. ասէ եկայք
օրհնեալք հօր իմոյ.
Ժառանգորդք երկնից
խորանացն :

Վցէք զտեղի անկե-
լոցն աստատմբողակին
Թշնամւոյն որ 'ի յերկ
նից վայր անկեալ:

Շարահան պահոյ. նիկ:

Ստցեն աղօթք իմ նոր
'ի

'ի տաճար սուրբ քո.
 և առաքեա 'ի մեզ ւոր
 զօղնու թիւն 'ի լեռնէ
 սրբոյ քու մմէ:

Հովանասցի աջ քո ւոր
 'ի վերայ ստեղծոճոճոց
 քոյ. և առաքեա:

Օ երեկոյի աղօթս մեր
 ընկղ ւոր բարեխօսուք
 ծնողի քո. և առա:

Քարոյ:

Ման խաղաղութե
 ամ աշխարհի և հաս
 տաատութե սրբոյ եկե
 ղեցւոյ՝ զւոր աղաչես:

ԺԳ 13 ցուք

ցուք. ասացուք ամե
նեքեան միաբանութիւնք

Տէր ողորմեա՛:

Ըղբայրք:

Իայր դժեւած բարե-
խնամօղ՝ արարիչ ամ
արարածոց. ընկալ զսպա
ղատանս ծառայից քոց
'ի ժամ երեկոյիս. որ
առատդ ես առ ամենե
սեան՝ պարգևօք բարե
բարութեան քոյ:

Ողորմեա՛ ար ամ աշ-
խարհի՛ և եկեղեցւոյ
քում սք. Տիւնդաց՝

Ժ՛՛ 14 վԸԸ

վշտացելոց՝ ճանապարհորդաց՝
 հորդաց՝ նաւորդաց՝
 խոստովանողաց ապաշխարողաց՝
 և հոգւոյն հանգուցելոց:

Օ ի դու տր ամենակալ՝ դիտես զպէտս մեր և զհարիս՝ առաւել քան զոր խնդրեմք և իմանամք: և քեզ ընդ Որդւոյ և ամենասրբոյ Հոգւոյդ: Վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և՛:

Ար բնակեալն է յօղ-
նութի բարձրելոյն,
ընդ հովանեաւ այ յեր
կինս հանդիցէ:

Բասացէ ան ընդունող
իմ ես դու. ապաւնէն
իմ անձ՝ և ես յուսամ
'ի նա:

Նա փրկեացէ զիս յո-
րոգայթի որսողին, և
'ի բանիոյն 'ի խռովուէ:
'Ի թիկնամէջս իւր ըն
կալցի զքեզ. և 'ի հովա
նի թեոց նորա յու-
սացիս:

Արայես զզէն շուրջ ե-
ղիցի զքե ճշմարտու-
թիւն նորա:

Ոչ երկիցես դու յեր-
կուդէ դիշերի. և ոչ
'ի նեանէ՝ որ թուչի 'ի
տունէ:

Յերէ որ շրջի 'ի խաւա-
րի. 'ի գայթակղութի
դիւնն 'ի հասարակ ա-
նուր:

Մնկցին 'ի կողմանէ
քուամէ հազարք և
բիւրք ընդաջմէ քում-
մէ. և առ քեզ ինչ
ոչ

նչ մերձեցին:

Բայց միայն աչօք քովք
հայեացիս դու. և զհա
տուցումն մեղանորաց
տեսցես. զի դու տէր
յոյս իմ ես:

Օ քարձրեալն արարերք
քեզ ապանէն. ոչ հաս
ցեն առ քեզ չարք. և
տանջանք մի մերձես
ցին 'ի յարկս քո:

Հրեշտակոց իւրոց պա
տուհիբեալ է վասն քո.
'ի պահել զքեզ յամ
ճանապարհս քո:

՚Ի բազուկս իւրեանց
 ընկալցին զքեզ՝ զի մի՛
 երբէք հարցես զքարի
 զոտն քո:

՚Ի վերայ իժից և քար
 քից զնասցես դու. և
 առ ոտն կոխեսցես զա
 ուիւծն և զվիշապն:

Քանզի յիս յուսացան
 և փրկեցից զնա. հո
 վանի եղէց նմա՝ զի
 ծանեան զանուէն իմ:
 Կարդասցէ առիս և
 ես լուսայց նմա և առ
 նմա եղէց ՚ի ներդուէ:
 Փրկե

Փրկեցից և փառաւոր
արարից զնա. երկայն
աւորքք լցուցից և
ցուցից նմա զփրկու[թի]
իմ:

Մ. քեզ ար համբար
ձի զաչս իմ որ բնա
կեալդ ես 'ի յերկինս:
Որպէս աչք ծառայի
'ի ձեռն տն իւրոյ, և
որպէս աչք աղախնոյ
'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:
Մ. յնպէս են աչք մեր
առ քեզ ար ար մեր՝
մինչև ողորմեսցիս 'ի
վե

վերայ մեր:

Ողորմեաց մեզ տր' ողորմեաց մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք:

Եւս առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք որք նախատէին զմեզ. և արհամարհանօք ամբարտաւանից:

ՄԾ՝ յանուն քում կեցո՞ զիս. և ՚ի զօրուեքում իրա՞ն արա ինձ: ՄԾ՝ լուր աղօթից իմոց ունկն զիւր բանից բերա

բանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան 'ի
 վերայ իմ և հղօրք խնդ
 րեցին զանձն իմ և
 ոչ համարեցան զքեզ
 ւծ առաջի իւրեանց:
 Ե՛հա՛ ւծ օղնական իմ
 և ւոր ընդունօղ հող
 ւոյ իմոյ:

'Ի դարձուցնել զչարն
 'ի թշնամիս իմ, ճշմար
 տու թի՛ք քով սատա
 կեա՛ զնոսա:

Ես կամօք իմովք սլա
 տարագս մատուցից
 քեզ

քեզ. և խոստովան ե-
ղէց անունն քում
տը՝ զի բարի է:

Յամ ներդուծէ իմմէ
փրկեցեր զիս և ՚ի
Թշնամիս իմ ետես
ակն իմ:

Փառք Հօր և Արդւոյ
և Հոգւոյն սբյ սյժմ:

Քարոզ:

Եւ մեք միաբան զո-
ղորմութիւն ՚ի անէ
խնդրելով, ասասցուք
ամենեքեան միաբանու
թիւ տը ողորմեան:

Աղօթք

Ազգօրէս:

Յոյս կենաց՝ ընդու-
 հօղ աղօթից՝ քաճիչ
 մեղաց՝ և կատարիչ
 խնդրոճաց Քս Լճ
 մեր. ընկալ զպաղա-
 տանս մեր՝ ի ժամ՝ ե-
 րեկոյիս՝ բարեխօսուք
 սուրբ անձանիդ և ա-
 ղաչանօք ամ սքց քոյ:
 Լոր մեզ ար և ողոր-
 մեա՛. ներեա՛ քաճեա՛
 և թող զմեղս մեր: ար
 ժանաճորեա՛ գոհուք
 փառաճորել զքեզ Է
 հօր

Հօր և ընդ սրբոյ Հոգ
 ւոյդ այժմ և՛:

Հայր Եր որ յերկնս ես՛:

Բայց 'ի Աբրահամոյն, և
 զԻնի Համբարշտոյն ասի:

Աստ օրհնեցէք իմ
 ծառայք ինն զնոր. ո՛ր
 կայք 'ի տանն ինն և 'ի
 դաւիթս իյ մերոյ:

'Ի դիշերի համբարձէք
 զձեռս ձեր 'ի սրբուի
 և օրհնեցէք զնոր:

Օրհնեսցէ զմեզ տէր
 'ի սիօնէ. որ արար զեր
 կիսս

Կինս և զերկիր:

Խոստովան եղէց քեզ
 նր բոլորով սրտիւն ի
 մով. առաջի հրեշտա
 կաց սաղմոս ասացից
 քեզ:

Օ ի լոճար զբանս բե
 րանոյ իմոյ. երկիրսպա
 գից 'ի տաճար սուրբ
 քո. և խոստովան ե
 ղէց անոճան քուժ մն
 ողորմութե և ճշմար
 տութե քո:

Մեծ արարեր յիմի զա
 նունս նք քո. յորում

աւուր կարդամ առ
քեզ, վաղվաղակի լուր
ինձ. և բազում արաս-
ցես զգորութի յանձն
իմ:

Խոստովան եղիցին առ
քեզ ամ թագաւորք
երկրի. զի լո՛ւնս զքանս
բերանոց քո. և օրհ-
նեսցեն զճանապարհս
քո:

Մեծ են փառք Տ՛ն.
բարձր է տր. զխոնար-
հրս տեսանէ. և զբար-
ձունս՝ ՚ի հեռասանէ
ճա

Ճանաչէ:

Թէպէտ և զնայից ես
 'ի մէջ ներդուծեց, կե-
 ցուսցես զիս 'ի բար-
 կուծի թշնամոյն:

Չգեցեր զձեռն քո՝
 և փրկեաց զիս աջ քո.
 և տր հատուսցէ ի իմ:
 Տէր՝ ողորմութի քո
 յաւիտեան. զգործս
 ձեռաց քոց մի անտես
 առներ:

Մ՛ճ՝ յանուն քում
 կեցն զիս. և 'ի զօրութե
 քում իրան արա ինձ:

Մ՛ճ

ՄԾ լուր աղօթից ի
 մոց. ունկն դիր բանից
 բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան 'ի
 վերայ իմ. և հզօրք
 ինդրեցին զանձն իմ
 և ոչ համարեցան ըզ
 քեզ ան առաջի իւր.
 եանց:

Մհա՛ անօգնական իմ.
 և անընդունօղ հող
 ւոյ իմոյ:

'Ի դարձուցմեւ զչարն
 'ի թշնամիսն իմ, ճըշ
 մարտուք քով սատա.

կեան զնոսա:

Ես կամօք իմովք պա-
տարագս մատուցից
քեզ. և խոստովան ե-
ղէց անունն քում տր'
զի բարի է:

Յամ ներգուծէ իմմէ
փրկեցեր զիս. և ՚ի
թշնամիս իմ ետեսս ա-
կըն իմ:

Փառք Հօր և Արդ'':

Քարոզ:

Եւս դրեցուք հաւա-
տով միաբանութիւն
անէ՛ զի զողորմութե
ԺԵ 15 զնոր

դնորհա իւր արասցի
 ՚ի վերայ մեր: Տէրն
 ամենակալ կեցուցի
 և ողորմեցի: Ահիմ
 Տէր. Տէր ողորմեա՛
 Տէր ողորմեա՛ Տէր ո-
 ղորմեա՛:

Էդոմ:

Թապա՛նոր խաղաղու-
 թեանն օգնականն և փրկ-
 կիչ անձանց մերոց քն-
 անձ մեր: Պարսպեալ
 պահեա՛ զժողովուրդս
 քո ընդ հովանեանն նր
 և պատճանականն խաչի
 քո

քո ՚ի խաղաղութեանս
Փրկեա՛ յերևելի և յա
ներևոյթ թշնամւոյն :
Արժանաւորեա՛ զո
հու թեամբ փառաւո
րել զքեզ ընդ հօր
և ընդ սբայ հոգ" :

Օրհնեալ Տէր մեր
Յս Բս. Ամեն :

Հայր մեր՝ որ յեր
կինս ես, սուրբ եղիցի
անուն քո, եկեացէ ար
քայութիւն քո, եղի
ցին կամբ քո որպէս
յեր

յերկինս և յերկրի:
 Օհաց մեր հանապա-
 զորդ տուր մեզ այսօր.
 և թող մեզ զպարտիս
 մեր, որպէս և մեք թո
 զումք մերոց պարտա-
 ուանաց. և մի տանիր
 զմեզ 'ի փորձու թիւն.
 այլ փրկեա՛ զմեզ 'ի չա
 բէ: Օհ քո է արքայու
 թիւն, և զօրու թիւն,
 և փառք յա՛հտեանս.
 Ամէն.

ԵֿՒԿ՝

Առաքեա՛ Տէր ըզ
 լոյս քո և զճշմար
 տու թիւն. քո. զի ա
 ռաջնորդեացեն ինձ և
 հանցեն զիս 'ի լեառն
 ւր և 'ի յարկս քո:

Մտից առաջի սեղանոյ
 ւնյ առ ւած. որ ուրախ
 առնէ զմանկու թի իմ:
 Խոստովան եղէց քեզ
 օրհնութիւն ւած ւած իմ:

Մ. ըգ.

Արդ ընդէ՞ր տրտում
 ես անձն իմ, կամ ըն
 դէ՞ր խռովեա զիս, յու
 սա՛ առ անձ, խոստովա
 նեա՛ նմա, փրկիչ երե
 սաց իմոց անձ է:

Փառք Հօր և Արդ՞:

Եկեացէ՛ ի վերայ
 իմ ողորմութի
 քո անձ, և փրկութիւն
 քո ըստ բանի քում:
 Տաց սրատասխանի ոյք
 նախատեն զիս բա
 նիւք՝ զի ես ՚ի բանս
 քո

քո յուսացայ:

Մի՛ ՚ի բացեաց առներ
 'ի բերանոց իմմէ զբան
 ճշմարտութե մինչև
 յոյժ՝ զի յիրանունս

քո յուսացայ:

Պահեցի զօրէնս քո
 յամենայն ժամ՝ յանի
 տեան և յանիտեանս
 յանիտենից:

Գնայի ես յանդորրու՝
 զի զպատուհրանս քո
 խնդրեցի:

Խօսէի զմկայութիւնս
 քո առաջի թագանո

րաց

րաց և ո՛չ ամաչէի :
 Խորհէի 'ի պատունի-
 րանս քո՝ զոր սիրեցի :
 Համբարձի զձեռս իմ
 'ի պատունիրանս քո
 զոր սիրեցի. և խորհէի
 յարդարութե՛ք քում :
 Յիշեա՛ զբան ծառայի
 քո՝ յոր և յուսացու-
 ցեր զիս :

Սա մխիթարեացէ զիս
 'ի խոնարհութե՛ք իմում :
 զի բան քո կեցոյց զիս :
 Ըմբարտանք անիրա-
 ճեցան յիս յոյժ . սյլ

յօրինաց քոց ես ո՛չ
խոտորեցայ:

Յեշեցի զիրաւունս
քո յաւիտենից տր և
մխիթարեցայ:

Տրամուլթիւն կալաւ
զիս 'ի մեղաւորաց. և
ոչք թողին զօրէնս քո:
Կովելի են ինձ իրաւ-
ունքք քո 'ի տեղւոջ
պանդխտուլթե իմոյ:

Յեշեցի 'ի գեշերի զա-
նուն քո տր. և պահե-
ցի զօրէնս քո:

Սա եղև ինձ ճանա-
պարհ

պարհ 'ի կեանս . զի
 զարդարուի իւնս քո
 խնդրեցի:

Օ անօրէնսն ատեցի և
 զօրէնս քո սիրեցի:

Օգնական և իրկիչ
 իմ ես դու . և ես 'ի
 բանս քո յուսացայ:

'Ի բայ եղերուք յի-
 նէն չարք . և քննեցից
 զպատուիրոնս նայ իմոյ:

Օգնեա՛ ինձ բատ բանի
 քում և կեցո՛ւ զիս . և
 մի յամօթ առներ զիս
 'ի յուսոյ իմմէ:

Օտ

Օգնեալ ինձ և ապրե
 ցո զիս, և խորհեցայց
 զիրաւունս քո յամե
 նայն ժամ:

Ընարգեցեր զամենե
 սեան ողբ ապստամբք
 եղեն յարդարու թեց
 քոց, զի անիրաւութիւն
 էին խորհուրդք նց:

Ընցաւորս համրեցայ
 զամենայն մեղաւորս
 երկրի, վասն այսորիկ
 սիրեցի զպատուիրանս
 քո:

Բեռեալ չ երկիւղ
 քո

քո զմարմին իմ. զի 'ի
դատաստանաց քոց եր
կեացց յոյժ:

Մերձեացին խնդրո
ւածք իմ առաջի քո
տօր. ըստ բանի քու՛մ
իմաստունն արա զիս:

Մտցենն աղօթք իմ ա
ռաջի քո տօր. և բանի՛ւ
քով փրկեա՛ զիս:

Տղխեսցենն շրթունք
իմ զօրհնութիս քո՛
յորժամ ուսուցես
ինձ զարդարութիս քո:
Խօսեսցի լեզու իմ

զբա

դրանս քո. զի ամենայն
պատուհիրանք քո ար-
դարութք են:

Եղիցի ձեռն քո 'ի կե-
ցուցանել զիս. զի զպա-
տուհիրոնս քո ընտրեցի:
Յանկացայ փրկութե-
քում մոր. և օրհնք քո
խօսք իմ էին:

Արցցի անձն իմ օրհ-
նեսցի զքեզ. և իրա-
նունք քո օգնեսցեն
ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս
զոչխար կորուսեալ.
Խնդ

խնդրեալ զճառայս քո՝
 զի զսլատոճիրանս քո
 ես ոչ մոռացայ:

Արդ արձակեալ զճա-
 ռայս քո ինր ըստ բանի
 քում՝ ի խաղաղութի-
 զի տեսին աչք իմ ըզ-
 փրկութիւն քո զոր
 սլատրաստեցեր առա-
 ջի իմ ժողովրդեան:

Այս ի յայտնութիւն
 հեթանոսաց. և փառք
 ժողովրդեան քում

Իսրայէլի:

Փառք հօր և Արդ՝:

Ս՝

ՄԱՅԻՆԻՆԻ:

ԵՒՆԻՆԻ ԻՄ՝ Ի ՃԵՌՍ ՔՈ
 Է յԱՄԵՆԱՅԻՆ ԺԱՄ՝ Ե
 Ի ՍՈՒՐՔ ԽԱՀ ՔՈ յՈՒ
 ՍԱՅԵՍԻ ԵՄ ԹԱՊՈՒՆՈՐ
 ԵՐԿՆԱՆՈՐ. ՂԵՐԱՂՄՈՒԼԻ
 ՍՐԵՈՅ ՔՈՅ ԲԱՐԵԽՍՈՒ
 ՈՒՆԻՄ՝ ԱՌ ՔԵՂ: ԱՐ
 ԵՐԿԱՅԻՆԱՄԻՏՈՂ ԵՍ ԱՌ
 ԱՄԵՆԵՍԵՐԱՆ՝ ՄԻ ԱՆՆ
 ՍԵՍ ԱՌՆԵՐ ՂԱՍՎԱՆԻ
 ՆԵՐԱԼԱ՝ Ի ՔԵՂ. ԱՅԼ ԱՎԱ
 ՀԵՍ՝ ԱՎԱՏՈՒՆԱԿԱՆ Ե
 ՍՈՒՐՔ ԽԱՀԻՆ ՔՈՒԼ՝ Ի
 ԽԱՊԱՊՈՒԹԵՐԱՆ:

✠

Քարոզ:

Աղաչեացուք զամե-
 նակալն ձեռք և խնդրեա-
 ցուք 'ի նմանէ զի առա-
 քեսցէ զհրեշտակ խա-
 ղաղուէ որ եկեալ պա-
 հեսցէ զմեզ յերկիւ-
 ղական գիշերիս. 'ի
 գիւճական խռովութի-
 ամբողջ պահելով զհո-
 գի և զմարմին մեր մին-
 չև 'ի կատարումն ժա-
 մանակի ամաց մերոց.
 ամենակալ տր ձեռք մեր
 կեցո՛ւ և: Ըհանգիստ
 ԺԵ 15 գի

Ժամք քե պահպանել
 լիցուք յորոգայթ լից
 թշնամւոյն: Եւ քեզ
 հանցուք զօրհնութի
 և զփառս հօր և որդ
 ւոյ և Հոգւոյդ սբյ:

Քնկալ քաղցրութե՛
 տր ան հզօր, զդա
 նացողիս զաղաչանս
 մատիր դթութե՛ առ
 պատկառեալս դիմօք
 փարատեա՛ անմեհա
 պարգև, զամօթական
 տխրութիւնս • բարձ

յինէն՝ ողորմած, զան
 բերելի ծանրութիւնս .
 անջրպետեալ՝ հնարա
 ճոր, զմահացու կրթու
 թիւնս . աւարեալ՝ միշտ
 յաղթող, զխաբողին
 հաճութիւնս . բացա
 դրեալ՝ վերնային, զմոլե
 լոյն մառախուղ . կրն
 քեալ՝ կեցուցիչ, զկո
 ռուսչին ընթացմունս .
 ցրոճեալ՝ ծածկատես,
 զըմբռնողին չար գրա
 մունս . խորտակեալ՝
 անքննին, զմարտողին
 զի

դիմեցմունս: Տնադ-
 րեալ քո անունամբդ՝
 զլուսանցոց երդ յար-
 կիս. պարտիակեալ քո
 ձեռամբդ՝ զառաստաղ
 տաճարիս. դժադրեալ
 քո արեամբդ՝ զմուտ
 սեմոց սենեկիս. կեր-
 սպացո՞ւ զքո նշանդ՝ ՚ի
 հետս եփց մաղժողիս.
 ամրացո՞ւ քո աջովդ՝
 զհանդստեանս խշտի.
 մաքրեցի՞ս ՚ի հաղբից՝
 զճածկարմն անկողնոցս.
 պահեացի՞ս քո կամօքդ՝

զտա

զտառասպել անձն ող-
 ւոյս. անխարդախ ա-
 րասցէս՝ զքո շնորհել
 շունչ մարմնոյս. կա-
 ցուսցէս շքաւիակ՝ ըզ-
 պար գօրուդ երկնցնոյ.
 կարդեսցէս 'ի դիմի՝
 ընդդէմ՝ դիւացն դա-
 սու: Տուր հանդիսա-
 բերկրութեան մահա-
 հանգոյնս նիրհման 'ի
 խորութե գիշերիս,
 բարեխօսութիւն հայցո
 ճածոց սբջ անձնիդ՝
 և ամենայն ընտրելոց:
 ԱՄ

Ամիոփեալ պրուբեա
 զպատուհան տեսու
 թեանց՝ զգայարանացս
 իմաստից՝ անզարհու
 բերի զետեղմամբ՝ ՚ի
 ծիփական խռովութեց,
 կենցաղական զբաղ
 մանց, անբջական երա
 ղոց, խօլականաց ցնո
 բից, յիշատակաւ քո
 յուսոյդ՝ անմաստի
 պաշտպանեալ: Ան ըս
 թափեալ վերստին ՚ի
 ննջմանէ ճանրութե
 ամենազգաստ արթնու
 թի

Թիւ, հոգեհորոց զո՛ւ
 նարթուրի 'ի քեզ
 արձանացել, զայս ձայն
 մարթնաց՝ բուրմամբ
 հաւատոց քեզ՝ ամե-
 նորհներալ թաղաւոր
 փառաց անճառից, փա-
 ռաբանողաց երկնա-
 դումար խմբից երգակ
 ցեալ՝ յերկինս առա-
 քել: Օ՛ի դու փառա-
 ւորեալ ես յամենայն
 արարածոց յաւիտենս
 յաւիտենից. ամէն:

Որդի այ կենդանւոյ
 որհնեալ յամենայ
 նի, հօրդ ահա՛նորի ան
 քննին ծնունդ. որ
 տկարանայ առ 'ի քէն
 և ո՛չ ինչ: Ար 'ի ծա
 դել անստո՛ւեր նշու
 լից՝ ողորմութե քոյ
 փառաց, հալին մեղք.
 հալածին դեք. ջնջին
 յանցանք. խղին կա
 պանք. խորտակին շրղ
 թայք. կենդանաճնին
 մահացեալք. բժշկին

հարունաժք. ողջանան
 վերք. բառնին ապակա
 նու թիւնք. տեղի տան
 տխրու թիւնք. նահան
 ջին հեծու թիք. փախ
 նու խաւարն. մեկնի
 մէզն. մերթի մառա
 խուղն. փարատի մնայ
 լը. սպառի աղջամուղ
 ջրն. վերանայ մու թն.
 գնայ գիշերն. տարա
 գրրի տագնապն. չքա
 նան չարիքն. հալածին
 յուսահատու թիւնքն.
 և թագունորէ ձեռն քո

ամենակար, քաւնիչդ
 ամենայնի: Ար ոչ եկիր
 կորուսանել զմարդկն
 ոգիս, այլ կեցուցանել,
 թող ինձ զանթիւն չա
 րիսն իմ՝ բազում ու
 զորմուծքդ. զի դու
 միայն ես յերկնի ան
 ճառ, և յերկրի անպն
 նին. 'ի տարր գոյի, և
 յեզրս ծագաց սշխար
 հի. սկիզբն ամենայնի,
 և յամենայնի. ամ լըր
 մամբ օրհնեալ 'ի բար
 ճունս. և քեզ լը հօր
 և

և հողւոյդ սբօյ փառք՝
յաճիտեանս. ամէն:

Լօղնէք իւրօքանչ իւր անջնեօ
հաճապօսցելոց 'ե Քրօ:
Օղբ ասացեալէ՛ Տէառն
Ներսիսէ Հայոց Ասէու-
ղիչոսի:

Հաճատով խոսատ
վանիմ՝ և երկիր
պաղանեմ՝ քեզ Հայր
և Որդի և սբ Հոգի.
անեղ և անմահ բնու
թիւն. արարիչ հրեշ
տակաց և մարդկան և

ամենայն եղելոց: ողոր
 մեա՛ քո արարածոցս՝
 և ինձ բազմամեղիս:
 Հաճատով խոստովա
 նիմ՝ և երկիրպագմեմ
 քեզ անբաժմեելի լոյս,
 միասնական սուրբ եր
 րորդուժիւն և մի ան
 ուժիւն, արարիչ լու
 սոյ և հալածիչ խաճա
 րի, հալածեա՛ ՚ի հոգ
 ւոյ իմմէ զխաճար մե
 ղաց և անգիտուժե՛,
 և լուսաճորեա՛ զմիտս
 իմ՝ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝

աղօթել քեզ 'ի հաճոյս
 և ընդունել 'ի քէն ըղ
 խնդրուճաճս իմ. և''
 Հայր երկնաւոր ան
 ճշմարիտ՝ որ առաքե
 ցեր զորդիդ քո սիրե
 լի 'ի խնդիր մոլորեալ
 ոչխարին. մեղայ յեր
 կինս և առաջի քո. ըն
 կալ զիս որպէս զանա
 ռակ որդին և զգեցո՛
 ինձ զպատմութեանն զա
 ռաջին զոր մերկացայ
 մեղօք. և ողոր''
 Արդի այ ան ճշմարիտ՝
 որ

որ խոնարհեցար 'ի
 հայրական ծոցոյ և առ
 եր մարմին 'ի սբօյ կու
 սէն մարիամայ վասն
 մերոյ փրկու թէ. խա
 ջեցար՝ թաղեցար՝ և
 յարեար 'ի մեռելոց.
 և համբարձար փառօք
 առ հայր. մեղայ յեր
 կինս և առաջի քո յի
 շեւ զիս որպէս զաւա
 զակն յորժամ դաս
 արքայու թք քով. և՛:
 Հողի այ ան ճշմարիտ
 որ իջեր 'ի յորդանան
 և

և ի վերնատունն՝ և
 լուսաւորեցեր զիս մը
 կրտութք սուրբ աւա
 զանին. մեղայ յերկինս
 և առաջի քո. մայքրեաւ
 զիս վերստին անային
 հրով քով ուղ հրեղէն
 լեզուօք սուրբ զառա
 քեալսն. և ողոր՛:

Մեղ բնութիւն՝ մե
 ղայ քեղ մտօք իմովք՝
 հողւով և մարմնով
 իմով. մի յիշեր զմեղս
 իմ զառաջինս՝ վն անո
 ճանդ քում սբյ. և՛:

Տե

Տեսող ամենայնի մե-
 ղաց քեզ խորհրդով
 բանիւ և գործով ի-
 մով. ջնջեա՛ զձեռա-
 գիր յանցանաց իմոց
 և գրեա՛ զանուշ իմ՝ ի
 դպրութե՛ն կենաց. և՛
 Վննող գաղտնեաց՝ մե՛
 ղաց քեզ կամայ և ա-
 կամայ՝ գիտութե՛ք և
 անգիտութե՛ք. թողու-
 թիւն շնորհեա՛ մեզա-
 ճորիս զի՛ ի ճննդենէ
 սուրբ սե՛ ազանին մին
 չև ցայսօր՝ մեղուցեալ

եմ առաջի անութե
քո. զգայարնօք իմօլք՝
և ամենայն անդամօք
մարմնոյս. և ողոր՛:

Վերնախնամ տը՛ դէր
պահապան աչաց իմոց
զերկիւղ քո սը՛ ո՛չ ևս
հայիլ յարատ. և ա-
կանջաց իմոց ո՛չ ախոր
թել լսել զբանս չա-
րութե. և բերանոյ ի-
մոյ ո՛չ խօսիլ զստուի.
և սրտի իմոյ ո՛չ խոր-
հիլ զչարութիւն. և
ձեռաց իմոց ո՛չ գոր-

ԺԷ 17 ծել

Տեղ զանիրաւն ութ իւն,
 և ոտից իմոց ոչ գնալ
 'ի ճանապարհս անօրէ
 նութե. այլ ուղղեալ
 զչարժ ումն սոցա լինիլ
 ըստ պատուիրանաց քոյ
 յամենայնի. և ողոր՝
 Հուր կենդանի քն
 զհուր սիրոյ քոյ զոր
 արկեր յերկիր՝ բորբո
 քեալ յանձն իմ. զի
 այրեսցէ զախտ հոգւոյ
 իմոց և սրբեսցէ զխիղճ
 մտաց իմոց և մաքրե
 ցէ զմեզս մաքմնոյ իմոց
 և

և վառեացէ զլոյս զի-
տու թեանքո՛րի սրտի
իմո՛ւմ. և ողոր՛ :

Իմաստու թիւն հօր յն՝
տո՛ւր ինձ իմաստու թի
զբարիս խորհիլ և խօ-
սիլ և գործել առաջի
քո յամենայն ժամ. ՚ի
չար խորհրդոց՝ ՚ի բա-
նից և ՚ի գործոց փրկ
կեա՛ զիս. և ողոր՛ :

Վամեցօղ բարեաց տր
կամարար՝ մի թողուր
զիս ՚ի կամս անձին ի-
մոյ գնալ. այլ առաջ
նոր

Նորդեա ինձ լինել միշտ
 ըստ կամաց քոց բա-
 ռեսիրաց. և սղոր՝:

Միքայ երկնաւոր՝ սո՛ւր
 ինձ զարքայու թի քո՝
 զոր խոստացար սիրե-
 լեաց քոց. և զօրացն՝
 զսիրտ իմ՝ առել զմեղս
 և սիրել զքեզ միայն
 և առնել զկամս քո. և:
 Խնամօղ արարածոց՝
 պահեա՛ն նշանաւ խաչի
 քո զհողի և զմարմին
 իմ. ՚ի պատրանաց մե
 զայ՝ ՚ի փորձու թեց դի
 ւաց

ճաց՝ և ՚ի մարդոց անի
բաճաց . և յամենայն
վաանդից հոգւոյ և
մարմնոյ . և ողոր՞ :

Պահտալան ամենայնի
քն՝ աջ քո հովանի լի
ցի ՚ի վերայ իմ՝ ՚ի տունէ
և ՚ի գիշերի . ՚ի նստիլ
՚ի տան, ՚ի գնալ ՚ի ճա
նապարհ, ՚ի ննջել և
՚ի յառնել՝ զի մի՛ եր
բէք սասանեցայց . և՞ :
ՄԾ իմ, որ բանազ զձե
զքն քո և լնուս զամ
արարածս ողորմու թի
քով

քով . քեղ յանձն առ
 նեմ՝ զանձն իմ . դու
 հողա և սլատրաստեալ
 զպէտս հողւոյ և մարմ
 նոյ իմոյ յայսմ հետէ
 մինչև յաւիտեան . և՛
 Վարձուցիչ մոլորե
 լոց՝ դարձն զիս ՚ի չար
 սովորութեց իմոց ՚ի
 բարի սովորութիւն .
 և բեւեռեալ ՚ի հողի
 իմ՝ զսոսկալի օր մա
 հուն՝ և զերկիւղ գե
 հե՛նոյն՝ և զսէր արքայ
 ութնն . զի զՂԶացոց
 ՚ի

Ի մեղաց և գործեցից
 զարդարութի. և՛:
 Աղբիւր անմահութե՞ն
 աղբերացո՛ւ՝ ի սրտէ իմ
 մէ զարտասուս ապաշ
 խարութեան որպէս
 պոռնկին. զի լո՛ւսցից
 զմեղս անձին իմոյ յա
 ռաջ քան զելանելն
 իմ յաշխարհէս. և՛:
 Պարզեիչ ողորմուե՞ն
 պարզեեա՛ն ինձ ուղղա
 փառ հա՛ւատով և բա
 ըի գործով և սուրբ
 մարմնոյ և արեան քո
 հա

Հաղորդու թիւն գալ
առ քեզ. և ողոր":

Բարեշար տը՝ հրեշ-
տակի բարւոյ յանձն
արասցես զիս. քաղց-
րու թիւն աւանդել զհո
գի իմ, և անխռով ան
ցուցանել ընդ չարու
թիւն այսոցն որք են
ի ներքոյ երկնից. և":

Եւ այս ճշմարիտ քն՝ ար
ժանու՛որեա՛ զհոգի իմ
ուրախու թիւն տեսա-
նել զլոյս փառաց քոց
ի կոչման աւուրն. և

Հանգ.

հանգչիլ յուսով բար
 եաց յօթեանս արդա
 բոց մինչև յօր մեծի
 գալստեան քո. և՛:
 Դատանոր արդար՝ յոր
 ժամ գաս փառօք հօր
 'ի դատել զկենդանիս
 և զմեռեալս, մի մտա
 ներ՝ ի դատաստան ընգ
 ծառայի քում. այլ
 փրկեա՛ զիս յաճիտե
 նական հրոցն. և լսելի
 արա ինձ զերանանկատ
 կոչումն արդարոց յերկ
 նից արքայութիդ. և՛:

Նիւն

Ամենողորմ' ար' ողորմեա՛
 մեա՛ ամենայն հաւա-
 տացելոց' ի քեզ. իմոց
 և օտարաց՝ ծանօթից
 և անծանօթից՝ կենդա-
 նեաց և մեռելոց: Հնոր
 հեա՛ և թշնամեացն ի-
 մոց և ատելեացս թո-
 դութիւն՝ որք առ իս-
 յանցածնայն. և դարձն
 զնոսա՛ ի հարեացն զոր
 օւնին վասն իմ', զի ո-
 ղորմութեանդ քում
 արժանի եղիցին. և՛
 Փառաւորեալ ար' ըն-
 կալ

կալ զաղաչանս ծառայ
 իս քո. և կատարեա՛ ՚ի
 բարի զինդ ընձածս իմ
 բարեխօսու թէ՛ սրբու
 հւոյ Աճաճնին և Յով
 հաննու մկրտչին. և
 սրբոյն Ստեփաննոսի
 նախավկային. և սբջն
 Գրիգորի մերոյ լու
 սաճորչին. և սբց Առա
 քելոյ՝ Մարգարէից՝
 Արդապետաց՝ Մար
 տիրոսաց՝ Հայրապե
 տաց՝ Նիսանոսոց՝ Աու
 սանաց՝ Միանձանց. և

ամենայն սրբոց քոց
երկնաւորաց և երկրա
ւորաց: Ա՛ն քեզ փառք
և երկրպագութի ան
բաժանելի սուրբ Ար
քորդութեանդ յա՛նի
տեանս յա՛նիտենից
Ա՛մէն:

Օրհնէ՛ր աղօթիչ Սրբոյն
 Գրեգորի՛ Նաբէհայայն .
 Վասն որսկարանու-լիանն 'ի
 զի՛նչ, եւ զօրո-լիանն նորին
 քահարձանն . լիհնաւստ-լի
 համայն . Էրջանիւց Բարեկո-
 ստ-լիանն :

ՏՐ Տէր դ[ժու-
 թեանց եւ ան-
 որորմու[ժեց . անուն
 մեծու[ժե . ձայն ահա-
 ճորու[ժեան . կոչումն
 սաստկու[ժե . լուր ան-
 հասու[ժե . բարբառ

դողու թեան. հնչումն
 հիացման. յուսադրու
 թիւն բարեբարու թե
 ամենողորմ քաղցրու
 թեան: Յորմէ երկու
 ցեալ սասանին ամե
 նայն բնու թիւնք եղե
 լոց. 'ի քո սպառնալեց
 ահիդ պակուցման՝ սա
 ճառնին սերոբէք. ամ
 փոփին քերոբէք. պա
 րուրին պարք լուսա
 կերպիցն. երկնչին հի
 ացմամբ բոլոր պետու
 թիւնք վերնոցն. նոյնք
 ցըն

ցնծան զողորթք մե
 ծաւ 'ի մի նաւակատիւ
 բերկրութեւ. զարհու
 րին զեք. ընկրկին չա
 րութեցն գունդք. պա
 կասին խաւարասիրոցն
 հողիք. անդնդոց մատ
 նին հրեշտակք օտա
 րին: Ասպին նշանաւ
 խաչին՝ յարձակմունք
 գիմամարտին. փակին
 'ի ստորին բանաթի՝ քի
 նաւոր ամաղեկացիքն.
 անխղելի հանգուցիւք
 պաշարին՝ խումքք հա
 կա

կառուցողին. արդեւ լին
 անգերծ զնդանաւ՝ մա
 հաղինացն կաճառք.
 պնդին՝ ի մետաղս ա.
 հեղ հրամանիդ՝ այսա
 կանացն գումարք. պա
 պանձին կարկեալ՝ ընդ
 դիմաբանիցն դասակ
 ցութիւնք. պարանան
 դին հիւծմամբ կորս
 տեան՝ աներեւութիցն
 ժողովք. անլոյծ շղ
 թայիւք նեղին՝ առա
 քելութիւնք դերաք.
 ընտանիս.

Ժ. 17 ԱՏ

Ահա կարկառեմ՝ մա-
 տամբք ձեռինս՝ զտե-
 առնադրուածիւն նշա-
 նիդ 'ի ժամ գիշերիս,
 որ ոչ մ'թանաս խա-
 ճարա՛ն անդիտուածե՛
 ամենև ի՛ն տեսականու
 թիւն, քան թէ 'ի լոյս
 անմատոյց հանգուցել
 քնակեա: Անկալ զա-
 ղաչօղս վտանդա՛ն որ դո
 հաբան՝ ընդ պահպա-
 նուածք թեոց հղօրիդ.
 փրկեա՛ 'ի ցնորից՝ եկա
 մուտ աղտորուածեց.

սուրբ արա զզգայա-
 րան հայելեաց՝ սրտիս
 նկատմանց . ամբայն
 փայտիճոց կենաց՝ ՚ի
 տխրական անբջոց, ար-
 եամբ քո սրսկեա՛ ըզ-
 շրջարկութիս կայիցս.
 զհետս ելումտիցն՝ կա-
 թուածող կենարար
 կողիդ գծագրեա՛. եր-
 դոցն պահպանարան՝
 քառակերպիդ ձեա-
 կերպութիւն եղիցի.
 հանդէպ տեսութեան
 տչացս ամբարձման՝ փրկ
 կա

կականդ քո կրկն խոր
 հուրդ առդկցի. ընդ
 բարանոր յարկիս՝ չար
 լարանաց քոց գործի
 հաստիցի. զճառոյդ
 օրհնութե՛ն՝ հանասք
 յուսոյ իմոյ կախեսցի:
 Արդե՛լ տէ՛ր՝ սովան
 զսատակիչն հողւոց.
 մտցէ՛ անխափին՝ սլաշտ
 պանե լուսոյ. և ընդ
 սաստիկ ծանրութեան
 ցանոցս՝ և զքեռն սլար
 տեացս թեթեացս,
 լոր՝ ի լռարանի մտացս
 ամ

ամփոփման մահճացս
անկողնի՝ ուշաբերեալ
դյուսահատուէցն դա
ռըն պտղոցն՝ խոստո
վանիմ՝ ամենագիտիդ
զանհամար մասունս
գործոց չարաչար անօ
րէնու թեանցս:

Հանգո՞ղ վաստակեալս
ի բազմածուփս աշխա
տութենէ. բարձ ըզ
տագնապ տարակուս
նաց ոգւոյս կործան
ման, զդառնութիւնն
ընդ վշտացն. զհեծու
թիւնն

Թիւնն ընդ կարեացն,
 զանձկու թիւնն ընդ
 թշուառու թեցն, զհաս
 աւազմունսն ընդ խոր
 տակմանցն, զբեկու
 թիւնսն ընդ ապշու
 թեանցն, զթմբբու
 թիւնսն ի շրտմանցն,
 զարբեցու թիւնն ընդ
 յիմարու թեանցն, ըզ
 թերամտու թիւնն ի
 խելադարու թեանցն,
 զսառումն սիրոյն, և
 զհրային ջերմու թիւն
 ազուական ախտին:

Օժան

Օժանդակ լեր տկա
 րու թեանն բազմատը
 խուրս տարտամու թե,
 բարեգործ աջովդ շը
 նորհի. ձեռամբդ նո
 րոգորի. մատամբդ կեն
 սաբաշխի. փառօքդ
 մշտափայլի. յարակայ
 ու թեամբդ անեղծի.
 երեսօքդ զո՛ւարթակա
 նի. իսկու թեամբ էիդ
 պաշտելի. բարձրուքդ
 երկրպագելի. Հասո
 զչարահար հեծու թի
 կորստականս խեղդ.
 ման

ման, զնոր գիւտ չա-
րին. զհին խարդախու-
թիւն բանասարկոճին.
զօտար ազդեցմունս՝
'ի մահ կրթողին. զան
յարմարակն երեւոյթս
հանապազորդեան ե-
ղեռնագործին. զառ-
աչս հնարադրութիւն
դժնդակ դիճին. զողո-
քական բոցաշնչութի-
ն ձգող կախարդին: Պա-
հեա՛ 'ի տեղւոջ հան-
դստեան մեռօրինակ
այսր դադարման, յանե-
րեւ

րևոյթ մտածութեց.
 'ի մասնաւոր սխալութեանց. 'ի մեծագոյն
 գայթաղութեց. 'ի
 փոքրագոյն ոտնառութեանց.
 'ի խաբերայ
 չար ձանձրութեանց.
 Հեռացո՞ղանհանդէպ
 մտածութիւն 'ի զգայ
 ութեանց ծառայիս
 յանցունորի, զկիրս բաս
 րելիս. զվարս թշնա
 մանելիս. զդիպունածս
 պատկառելիս. զհետս
 վրիպելիս. զպատիրս

ձաղելիս. զխորհուրդս
 անդոսնելիս. զաւելա
 բանութիւնս նշկահե
 լիս: Մնասալ հոգւով
 և անշաղախ մարմնով
 զապաւնեալս 'ի քեզ
 հանդերձեալ, 'ի շնչմա
 նէ հոգմոց. 'ի զարկմա
 նէ բռնութեանց. 'ի
 բախմանէ փոթորկաց.
 'ի յոստմանէ մրրկաց.
 'ի յարձակմանէ գաղա
 նաց: 'Ի կափման ա
 ջացս՝ հայեցունձած սրբ
 տիս մի ստունբասցի.

այլ՝ զոճարթասցի վայ
 ճառասցի վայելչասցի՝
 ընդ քեզ վայլեսցի՝
 տէր յն քն, լուսանոր
 վառմամբ անշիջանե-
 լեան: Քանի՛ն քո սրբ
 բեան զպատասպարանս
 բազմականիս, 'ի խորա
 մանկու թեանց. 'ի ըզ
 բազմանց. 'ի քո ատե
 լի յիշատակաց. 'ի վեր
 նամարտ մտածմանց.
 'ի քրէական մորոսու-
 թեանց. 'ի տիրանենդ
 անշնորհու թեց. յաս-

տոճած ընդդէմ հերձ
 ոճած ու թեանց: Վնդ
 իւք վերնայնոցդ՝ վե
 րակացու ինձ լիցիս,
 պետութեամբք. իշ
 խանութեամբք. զօրա
 ճորօքն անյաղթակա
 նաց՝ մաքուր մատակա
 րարաց՝ սուրբ անու
 թեանդ. առաքեալքն՝
 անետեաց անետարա
 նաւն. մարդարէքն՝
 կտակարանօքն. մաղ
 թանք երջանկայն՝ ի
 կատարած ի անուրն ըն
 ծաց

ծայեալ : Արուք նիր-
 հեցից երկիւղիւն ըստ
 քեզ՝ տրտմունքի, և
 զարթեաց շնորհօք
 քո՝ կրկին ուրախու-
 թեամբ. եթէ մհատու
 թեամբ ննջեցից, յա-
 ընաց դարձեալ հոգ-
 ևորական բերկրութիւն.
 եթէ ընկողմնեցայց մե-
 ղանօք, կանգնեցայց
 վերստին զատեալ 'ի
 խղճէ անաղտ ամբժու
 թեամբ :

Անբխնդրունածոց ա-
 մե

մենա հասու աչ ճայնիս
 հեծ ու թեան՝ միայն
 բազմագու թ, բարեխո
 սու թեամբ սրբոյ ան
 ածնիդ, և ամենայն ար
 դարոյ, և նահատակոյ
 ընարելոյ: Անքեզ
 փառք յամենեցունց՝
 իմովս գոչմամբ վեր
 առաքեցեալ սրբովք
 զոնարթնոցն անմահա
 կանաց դասուց՝ ՚ի գո
 վեստ հօր քոյ ան
 ըոյ, և հոգւոյդ սրբոյ
 ընանից հաստողի և նա

ըողողի, յաճիտեանս
յաճիտենից. ամէն:

Նորինաշար Բան, ապիս ա
սաւանօրագայլին, և արեւաշա
գին. և ո՛ր զանն պահպանեա
լիւնն Տաղլիւնն:

Արեգակն արդար.
Ճառագայթ օրհ
նեալ. լուսոյ կերպա
րան. փափաք անձկու
թեան. բարձրեալ ան
քննին. զօրեղ անպա
տում. բարւոյ բերկ
րութիւն. յուսոյ տե
սու.

սուլթիւն. գ. ուլեւ երկ
 նաւոր. թագաւոր փա
 ապ. քն արարիչ. խոս
 տովանեալ կեանք: Նւ
 արդ՝ զթերուլթի վրի
 պանաց բազմասխալ
 ճայնի եղկելոյս՝ ամե
 նաղորդ բանիւ լցեալ
 մատուցէս յաղերս
 հաճուլթե հօր քում
 բարձրելոյ: Ար վասն
 իմ՝ ՚ի փորձ եկիր անի
 ծից, կերպարանեալ
 զիմ նմանուլթիւն՝ ա
 մենեիս կէնաց օրհ
 նու

նութիւն, վերնոց և
 ներքնոց բարեխնամօղ
 տեսուչ համայնից:

Օ ի թէ յանձն առեր
 մեռանիլ վասն իմ՝ ան
 և իորդ բոլորեցուն, որ
 չափ հաճեացիս առա
 ճել և այժմ՝ վտանգա
 ճորս կրից կարեկցել,
 ընդ իմ պարտաճորիս
 միշտ աղօթելով աղ
 դակցան մարմնոյդ ա
 ռելոյ՝ ի մէնջ՝ առ հա
 մապատիւնդ քո հայր:

Եւ վասն արեանդ պա

Թոճականի միշտ մա-
 Թուցելոյ 'ի հաճուԹի
 կամոց առաքչիդ՝ բարձ
 ցին վտանգք մեղու-
 ցեալ դատապարտելոյս.
 Թողցին պարտիքն. ա-
 պաքինեցի ամօԹն մո
 ռասցին պատկառնքն.
 բարեդործեցին դա-
 տակնիքն. սատակես-
 ցին որդունքն. վերաս
 ցի լալն. հանդարտեցի
 կրճումն առամանցն.
 սպառեցին ողբքն.
 հատցին արտասուքն.
 ԺԹ. 19 մեր

մերժեացի սուզն. հա
լածեացի խաւորն. վատ
նեացի հուրն սաստ
կուլթեան. հերքեացի՛ն
տանջանարանքն բազ
մօրինակք:

Նկեացե՛ն գլթուլթիք
կամոդիդ և պարզևո
դիդ կենաց ամենից.
Տազեացի՛ լոյսդ. արա
դեացի՛ փրկուլթիւնդ.
Հասցի՛ օգնուլթիւնդ.
Ժամանեացի՛ այցելու
լթիւնդ. կանխեացի՛
ցօղդ ողորմուլթե՛, յա,

և աջեացէ՛ արբուսցէ՛
 զանդաստոնս սլասքել՝
 անկել ոսկերացս թշո
 ճառու թեամբ՝ ի վիհն
 մահու. ծաղկեցուսցէ՛
 ստղաբերեացէ՛ բաժա
 կրդ երկնաճոր արեան
 կենարարիդ՝ զերկիրս
 խնամեալ աճուրն լու
 սոյ, որ անծախսանց միշտ
 պատարագի յիշատակ
 կենաց փրկութե՛հ հոգ
 ւոց ննջեցելոց: Օ՛ր
 ամենայնի՛ն մահացեալ
 հոգիս մարմնովս մե
 զաց

զայն շնորհօք քո՛ գլխ
 թած, ՚ի քեզ զօրացել
 քեւ նորոգեցայց, զա
 տեալ ՚ի մեզայն անմահ
 կենդանութեամբ ՚ի
 յարութեանն արդա
 ըոյ, հօր քում օրհնե
 ցել: Մեզ որում քեզ
 փառք, և հոգւոյդ սբ
 բարեբանութիւն վայ
 ելչական դոհութբ,
 այժմ և միշտ և յաճի
 տեանս յաճտենից.

Մ. Գ. Ե. Կ. Ը. Թ. Խ. Զ. Է. Ը.

Նորինահիւո իմն, սակս
 պահպանութիւնն 'ի դիւանոյ,
 եւ յաշտմանն Ռեխնագործ
 խաղաղութեանն նորինս

ԹՕ յաճիտե
 նակն. բա
 ղերար եւ ամենակալ
 ստեղծիչ լուսոյ, եւ յօ
 ղինիչ գիշերոյ. կեանք
 'ի մահու, եւ լոյս 'ի խա
 ճարի. յոյս ակն աւնո
 ղաց, եւ երկայնամտութի
 տարակուսելոց, որ ա
 մե

Տենարոճեստ իմաստ
 տութեամբ քո՝ դարձ
 ձուցանես յայդ զստո
 ճերս մահու, աննո
 ճա՛ղ ծագումն և ան
 մո՛ւտ արեդակն, քան
 զի ո՛չ զօրէ ծածկել
 զփառս տրութե՛ք քո՝
 խաճար գիշերոյ: Ար
 ում կրկնի ծունր եր
 կրպագութե՛ն նամ եղե
 լոց՝ երկնաճորաց և եր
 կրաճորաց, և սանդա
 րամետականաց. որ լը
 սես պէ՛տեծութիւն կա
 պե

պելոց, և հայիս յաղօ-
 թըս խոնարհաց, և ըն-
 դունիս զինդրուածա-
 նոցա. աստուծո՛ւմ և
 թագաւոր իմ. կեանք
 իմ և ապաւնէն իմ.
 յոյս իմ և վստահուի
 իմ. յիսո՛ւս քն անդ
 անի. սաւրբդ հանգու-
 ցեալ 'ի հողիս սքեց,
 մսիթարութի վշտաց՝
 և քաւարան մեղուցե-
 լոց, որ գիտես զամե-
 նայն յառաջ քան ըզ-
 վնել նոցա. առաքեալ
 զպա

զպահպանողական զօ-
 րութիւնս աջոյ քո, և
 փրկեա՛ զիս յերկիւղէ
 գիշերի և 'ի դիճէ չա-
 րէ: Արայես զի զյիշա-
 տակ սոսկալի և սուրբ
 քո անուննդ՝ միշտ
 համբուրել շրթամբք
 հոգւոյ՝ ըղձութե շն
 չոյ, կեցից պահպանել
 ընդ այնոսիկ՝ որ կար-
 դան զքեզ 'ի բոլոր
 սրտէ:

Ե՛ւ 'ի դրոշմէ խաչի
 քոյոյ նշանիդ, զոր ան
 ային

սյին արեամբ քո ներ
 կեալ նորողեցեր, և
 'ի նոյն շնորհ որդէդ
 ըուծեան զմեզ մկրտե
 ցեր, և 'ի փառս սլատ
 կերի քո նկարեալ յօ
 ըինեցեր սյսու սլար
 գևօք անձականօք, ամա
 չեսցի սատանայ. քակ
 տեսցին մեքենայքն.
 բարձցին որողայծքն.
 պարտեսցին մարտու
 ցեալքն. պակասեսցին
 զէնքն սայրասուրբ.
 մերժեսցի մէզն. փա
 ըա

րատեսցի խանդոն. մեկ
 նեսցի մառախուղն :
 Տաղուկ քո հովանաս
 ցի, և աջ քո կնքեսցի.
 վասն զի գթած ես և
 ողորմած, և անուէն քո.
 կոչեցեալ է 'ի վերայ
 ճառայից քոց : Ան
 քեզ ընդ հօր՝ հող-
 ւորդ սրբով՝ փառք և
 իշխանութիւն յաւի-
 տեանս յաւիտենից.
 Ամէն :

Նորին Աղօլեա առ Ա՛՛՛
 Երևա առաւանդն յամ զԵշաս
 հաւատարացելոցն. և բնագործ
 ամ Երևելի, և անԵրևոյն ա
 տին տրտոցն՝ յիշատակաւ Է
 նաց Խաչին. զամն ամ հասա
 Է յոյժ հոգեշահ ապերսանս:

Բարեբանեալ ամ
 երկնաւոր, միայն
 արարիչ, ար ամենակիւ
 մեծութի ահեղ. դը
 թութիւն օրհնաբա
 նելի. ողորմութի խոս
 տովանելի. բարերորութ
 թիւն

Թիւն երկրպագելի .
 խնամակալու թի պաշ
 տելի . մարդասիրու թի
 տօնելի . պահպանուելի
 խնկելի . բարձրեալ ան
 քննին . մերձաճոր կա
 մարար . ապաճէն ան
 կասկածելի . միսիթար
 սրտից . փարատիչ վըշ
 տաց . ապաքինիչ ցա
 ճոց . սպառումն վհա
 տու թեանց . բարձումն
 պարտեց . փոխարկիչ
 կարեաց . կարգճորիչ
 կրից . յարմարիչ բա
 նից

նից. սանձարկու լեզո
 ճի. շրջադրուի շնչոյ.
 կացուցիչ հագ. ադի.
 ամիսիւիչ խորհրդոց.
 կրթարան կամաց. ար
 ձանացուցիչ յուզ
 մանց. հանդարտութի
 մրրկաց. խաղաղութի
 ծփանաց, որ ունիս ըզ
 թեոց ամէնընթաց իչ
 խանականիս, և իմաս
 տունթք նունաճեւ առ
 քեզ դարձուցանես:
 Գոհարանեալ միշտ
 երախտաւոր, որ հե
 ղու

զու թիւ անհապարտուե
 երկայնամտեալ հանդ
 չիս տեւնչանօք անձառ
 հրաշիւք՝ յանձինս սբց
 Թաղաւոր էից համայ
 նից, ամիւ ծանուցեալ
 զթաճ. սկզբնահայր
 և նախաշաւիղ սիրոյն
 ընթացից. ճանապարհ
 կենաց, որ առաջնոր
 դես քաղցրութեամբ՝
 դիմելոյս՝ ի լոյսդ վե
 ըինս: Չեռնկալու ժեճ
 վատահու թե, որ ոչ
 թողացուցանես զայ
 թաղ

Թագդերլոյս 'ի վայր կոր
 ծանել . յուսոյ կերպա
 րան, ճշմարիտ առհա
 ճատչիւն աղաչողաց
 մատանց յայտնի երե
 եալ . ապաւնիւնութիւն
 հանգստեան, որ ոչ
 երբէք մատնես վտան
 գի դատապարտութեւն
 Մղատութիւն շնորհս
 ձիր, որ տաս լիապէս
 առանց փոխատրութեւն
 փրկանաց. առատու
 թիւն աննախանձելի,
 որ քոյին վառանորու
 Թեամբ

Թեոմբ՝ զանարգ նիւթ
 հողոյս ճոխացուցա
 նես։ Պայծառութիւն
 անստոճեր, որ ճառա
 գայթիւք ահեղ բարձ
 րութեան պարածած
 կեալ զթշուճառս՝ կրք
 կին բարդաճաճ առ
 նես։ Բաճիչ մեղանոց
 բազմաց, որ զհերքերս
 ՚ի փրկութի առաջ
 նոյն պայծառութիւն
 րոգեալ՝ վերստին վայ
 ելչացուցանես։ Հնա
 բաճոր գիւրահաս առ

ամենայն անբաճ գեր-
 ամբարձութի յաճէտ
 յառաջեալ . ելք վրս-
 տահուլթեան առ խոս
 տացելոցն վայելս . երա
 նուլթի անձկալի, յոր
 զկենդանուլթի շնչոյս
 լքանելն է ախորժելի,
 զի զքեզ գտից՝ կեն-
 դանի: Ամբ անփոխա
 դրելի՝ առ՝ի քաճուլի
 գերոյս զօրացեալ ամե
 նագոյլելի . անսխալելի
 գեղ կենաց, որ և մե-
 ճելոց՝ բնաճին եղծե-
 ի 20 լոց

լոց առնես զսքանչե-
 լիս: Ամենաստեղծ ան-
 երկբայելի, որ զհուրը
 կիզեալն, և զհողմով
 հոսեալն, և զժանեօք
 գաղանաց ծախեալն,
 'ի քթթել ական նո-
 վին հիւթականութիւն
 անպակաս յարուցա-
 նես: Անհաւասար հա-
 մարձակութի, յորում
 անօրէն պանծնօք պար-
 ծելն է իրանացի:
 Հայեալց տէր՝ յերկնից
 զունարթ քաղցրութիւն

յամենակործին յտանգ
 ներդերոյս, և արա՛ ան
 դորք հանգստական
 դիւրաճոր՝ ՚ի բազմա
 տաղնապս հեծու թի՛ :
 Եւ զյարուցեալ գու
 մարս սատակչացն, ե
 թի սպառազէնք այսա
 կան դժներայ հնարա
 ճորու թեանն ըուռն
 մարտակցաց պատկա
 նեալ զինուք, եթի մե
 ղաց տգեղ՝ և քո ատե
 լի կերպարանք, եթի
 ցաճոց և ախտից յատ
 նիջ

Նիչ և կորստական նըշ
 մարանք, մերժեցե՛ս
 հանցե՛ս հատցե՛ս խա-
 փանեցե՛ս և հալածեա
 ցե՛ս՝ հեռի սահմանա՛ն
 խալառ տարագրեալ
 անդարձ որոշմամբ վե
 րբստին կորստեանն. և
 կառուցե՛ս կայուն
 ցե՛ս նպատակ կենաց
 և ամուր մահարձան՝
 զնշան խաչիդ՝ ապա՛նի
 ներոյս՝ ի քեզ՝ փրկիու
 թիւն: Ա՛ն յայսմ ան
 սպարա և անսպառիւր և
 ան

անվանելի արունեստից
 ահա՛նորիդ մեծութե,
 լուծցին որոգայթքն
 դադանսածուկ սա-
 տանայականք. կապտե-
 ցին մեքենայքն. վատ-
 նեսցին դայթակղու-
 թիւնքն. խայտառա-
 կեսցին հաղբիցն դրու-
 թիւնք. յայտնեսցին
 երևոյթք որսոյն. գլտ-
 ցին նենգողին ծուղա-
 կըք. վերասցին վար-
 մին վերարկուք. առ-
 չորեսցին որոմանցն
բոյսք

բոցսք. նզովեացին բռն
 նաւորին չարաբանու
 թիւնք. կտրեացի լար
 խաբէութեան 'ի մահ
 որսողին. պարսեացին
 պատրողին բանաարկու
 թիւնք. պակասեացին
 զէնք զըպրտողին. անկ
 ցին սուսերք մահաբե
 րին. սուզեացին սադ
 րողին պատրաստուիք
 արձակեացին տոռունք
 տապնապողին: Մ. Եւս
 լեացին սուտ կերպա
 րանք կեղծաւորին. սա

տակեացի՛ն խրոխտա
 կանացն խիստ յարձակ
 մուկք. ցրոճեացի՛ն կը
 ցորդութիք կերչացն.
 բաժանեացի՛ն աղինք
 աճաղակացն. քայքայ
 եացի՛ն բոցք բարբարո
 սացն. քանդեացի՛ն ամ
 բոցք ապստամբողցն.
 արդեւցի՛ն ամպրոպք
 յանդգնեւոցն. փարա
 տեացի՛ն փորձողին անձ
 ըքք. հալեացի՛ և ցա
 մաքեացի՛ եղեամն ա
 ղանդաճորին: Խորտա
 կես

կեսցի եղ ջիւք դոռո-
 զին. մանրեցին ամ-
 բառնալիք դրօշիցն կեր-
 պարանաց. փշրեցին
 ամբարհաւածուիք հը-
 պարտացելոցն. նահան-
 ջեցին դիմեցմունք
 ճակատելոցն. քակ-
 տեցին միաբանուիք
 զօրացն բելիարայ, թի-
 անմարմինք և եթի-
 մարմնւորք, փախիցեն
 ը նոյն ճանապարհ 'ի մի-
 շաւղաց հետոյ՝ յեթն
 տարակոյս, 'ի գուրն
 ինձ

ինձ փորեալ՝ ինքեանք
 ընկճեացին : Յեղանա
 կեացին ձմերուէնք ձանձ
 րացուցչին . հատցի
 կապն կցորդուէ՝ մշտա
 ջան աւագակին . նող
 կասցի մտացո կայից՝
 համբոյր շողոքորթին .
 ընդմիջել մեկնեացին՝
 նետաձգութիւնն նեղ
 չին . կացցէ՛ ՚ի ստասն
 ման՝ նաւ խարդախո
 ղին . խլեացին յարմա
 տաց անտի՝ ատամուէք
 խաճանողին :

Ս. ասն

Մասն վայտիդ օրհ-
 նու թեան կենաց, յո-
 ղում պրկեցար անդ
 անբմբռնելի. յիշատա
 կան բեռացդ, որով
 ՚ի գործի մահուն մա-
 ծուցար՝ արարիչդ երկ
 նի և երկրի. արեամբդ
 անբռնականան, որով
 զվիշապն մեծ կարթիւն
 ածեալ որսացար. լեզ
 ւոյն դառնու թեամբ,
 զոր արբեալ՝ զդեղատո
 ճու թիւն կորուսչին
 արտաքս հեղեր. պատ
 մա

մաբանու թիւ ըղձական
 ճառիւք կրկնն սարսա
 փելեաց, որով զ լրբու
 թիւն հակառակողին
 ըմբերանեալ ամաչե
 ցուցեր. անոնմքդ ան
 հասականաւ ամենայ
 նիւն անթարգմանել
 ւոյդ, յորմէ դողան և
 դատապարտին սոսկա
 ցեալ սաստիկ սարսափ
 մամբ՝ բնու թիւնք ամ
 երևու թից և աներև
 ու թից, եղիցին այս
 ամենայն պարզ և ք շը
 նոր

նորհաց՝ խոստովանե-
 շոյս 'ի սլաշտպանութի,
 'ի բժշկութիւնն և 'ի
 քանութիւնն: Ան մա-
 հարեր դառնաթոյն օ-
 ձին, և որ 'ի նմա աղ-
 դեսաց տիեզերադան
 չարութիւնն, 'ի սատա-
 կումն և զիցի նորին.
 նոյն ինքն 'ի կորուստ
 և յանբժշկական հարո-
 ճած տանջանացն՝ սո-
 վան մատնեսցի, կապ-
 եսցի և ըմբռնեսցի:
 Ազիցի ողորմութիւն
 ատեղ

ստեղծողիդ ընդ իս, և
 շունչ ոգւոյս իմ՝ ընդ
 քեզ անբաժանօրէն
 կապան միացեալ՝ ի մի
 Եւ որ ոք ընթերցցի
 զայս աղերս ձայնի՝ մաղ
 թանաց գոչման՝ աղօ
 թից հացցման, ծերոյ
 և տղայոյ, կուսի և երի
 տասարդի, և եթէ յա
 զախնաց ոք պաղատես
 ցի Թճսիրարար, հանա
 սարապէս անաչառուք
 ընկալցին՝ ի քէն մասն
 երանութե՛ն՝ պարտուց

ազատութե, հաստել
 վերստին յանորատուի
 նորոգ մաքրուե, նկա
 ընէլ դարձել զքոյդ կեր
 պարան անսիոփոխելի
 Ահա տիրապէս՝ հընա
 րաւոր զօրեղ անպա
 տում անհաս անխմա
 նալի, տեսցեն աստա
 նոր՝ ի հառաչանս կող
 կողանաց այսր հեծու
 թեան, որ ՚ի բոլորից
 շրթանց ընծայել քեզ
 մատուցինի, վն հօր քոյ
 երկնաւորի և բարերա
 ըի

ըի, և հողւոյդ սբ, փա
 ռակցի և կենդանատո
 ճի. Մճածնիդ բարեխօ
 սուբ, և խնդրոճւծովք
 ամ սրբոց: Օյ դու
 ստեղծեր զամ. և ՚ի
 քէն եղեն ամենայնք.
 և դու տիրես ամի. և
 քեզ փառք յամենե
 ցունց՝ միդ յիսկութէ
 անժամանակ երրորդու
 թեանդ, զուղակցանս
 փառաճորեալ յանբա
 ճրս, և յաճիտենից յա
 ճիտեանս. ամէն:

Գաղաթանգի Արարիկի

ԱՅ՝ Լ ՏԵՐ
ԿԵԱՆՔ Լ

արարիչ, ողորմած, գր
թած, լոյս, երկայնա
միտ, անոխակալ, մար
դասէր, ամենագութ,
պարգևատու, փրկիչ,
օրհնեալ, գովեալ, բա
րեբանեալ: Վարան
ամբողջեան, պատու

պարան զամեն գութ
տուանց ներգութեան

ՀԱՐՎԱՏԻ 20

ԳԱՆԱՆՅԱՆՏԻՑ

Ս. ԱՅՍՆԱՆՅԱՆԱ ԱՆՎՍՆ

